

Ine Veen

Aspekt

Alarm...
U wordt
vergiftigd!

*Zal de wereld ten onder
gaan aan gif,
milieu en bedrog?*

Ine Veen

Alarm... u wordt vergiftigd!

*Zal de wereld ten ondergaan aan gif,
milieu en bedrog?*

2008 Uitgeverij Aspekt

Opgedragen aan ons 'Staatshoofd'.

Alarm... u wordt vergiftigd!

© Ine Veen

2008 Uitgeverij ASPEKt

Amersfoortsestraat 27, 3769 AD Soesterberg, Nederland
info@uitgeverijaspekt.nl - <http://www.uitgeverijaspekt.nl>

Omslagontwerp: Aspekt Graphics

Typografie binnenwerk: Paul Timmerman

Druk: Krips b.v. Meppel

ISBN-13: 978-90-5911-739-6

NUR: 400

Alle rechten voorbehouden. Niets van deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16b Auteurswet 1912 jo het Besluit van 20 juni 1994, St.b. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, St.b. 471, en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men zich tot de uitgever te wenden.

internationale plekken waar niemand weet van heeft en bovendien is alles ook nog eens meerdere malen gedigitaliseerd'.

Het klonk aannemelijk en ik was gerustgesteld.

Toen ik laat in de avond weer naar huis reed, spookte het door mijn hoofd: gewolmaniseerd hout, Superwolmanzout, arseenzuur...

Van Arsenicum wist ik dat dit het eerste element was en dat het in de oudheid niet bekend was. En hoewel de Grieken verscheidene arsenicumsamensetzungen kenden, was Albertus Magnus in de dertiende eeuw waarschijnlijk de eerste, die stelde dat arsenicum een metaalachtige substantie bevatte en dat men later zag als een 'bastard' metaal of half metaal; men gebruikte dan ook wel de term Arsenicum-Rex. Maar goed, ik had urenlang stilzwijgend naar deze praatgrage en toch privé zo bescheiden en bevlogen Ad van Rooij geluisterd, een man die zelfs nog kon blozen en tegelijk flink van zich af kon bijten. Hij gaf me enkele aktes mee, zodat ik thuis verder kon lezen.

Ik sliep die nacht niet en begon meteen aantekeningen te maken over alles wat ik me kon herinneren wat hij gezegd had. Het was voor mij een ware ontdekking dat wij in een wereld vol gif om ons heen leven. Echt: ik wist het niet! Pas tegen de ochtend sliep ik in.

Wat Pim Fortuyn niet mocht weten...

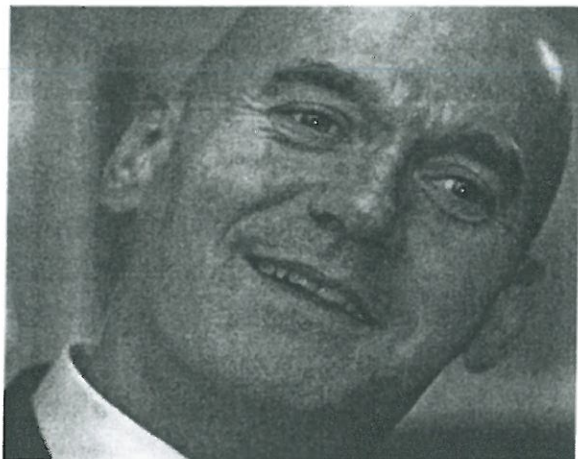
De strijd

Ingenieur Ad van Rooij uit Sint Oedenrode, de plaats waar hij ook ter wereld kwam, woont nog steeds in het zelfde huis, de boerderij die ooit van zijn ouders was. Hij voert dus sinds 1987 strijd tegen de Overheid met betrekking tot de massale door die Overheid gesubsidieerde vergiftiging waar mens, dier en het milieu (inter) nationaal aan bloot worden gesteld.

Van Rooij, heeft als directeur van het Ecologisch Kennis Centrum BV, met betrekking tot het onderwerp gif meer dan 1500 processen gevoerd. Ieder ander mens zou er volkomen overspannen van worden.

Uw mooie planken: vol gif!

Heeft u er wel eens bij stilgestaan dat, dat mooie schone fris ruikende hout in de bouwmarkt wat u koopt om een schutting in uw tuin te maken zwáár vergiftigd is door hoge concentraties van arseenzuur, chroomtrioxide, boorzuur, pentachloorfenol, dioxine, lindiaan en PAK's (Polycyclische aromatische koolwaterstoffen)? De gemiddelde Nederlander heeft van deze gifstoffen nooit eerder gehoord, maar het zijn dus stoffen die op een zwarte lijst staan die nota

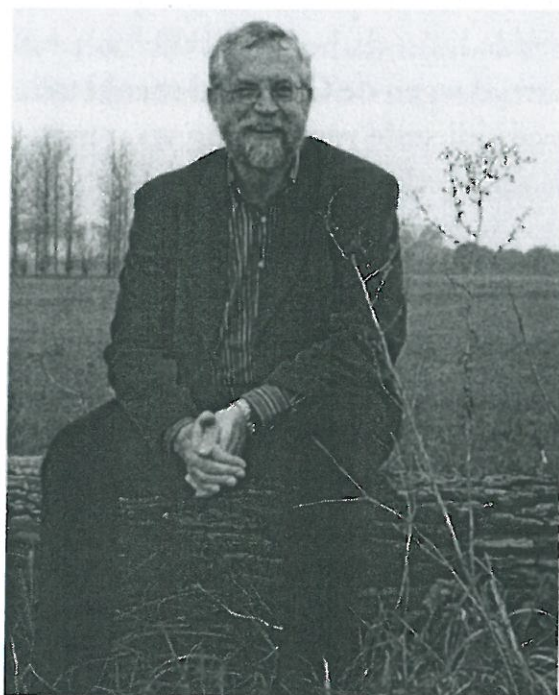
Prof. dr. W. S. Pim Fortuyn.

bene door de Overheid werd opgesteld en zeer giftig zijn. 30 tot 50% van al het hout dat men in de bouw gebruikt is er mee verziekt. En dat heel kleine bordje dat onopvallend in de zagerij van elke Bouwmarkt is opgehangen waarop u kunt lezen dat men om gezondheidsredenen geen geïmpregneerd hout zaagt valt bijna

niemand op, behalve de koper van een geïmpregneerde plank die hij in drie stukken gezaagd wil hebben. Hij /of zij krijgt te horen dat men hem zelf maar moet zagen en men wijst dan op het bordje met die mededeling dat men geen geïmpregneerd hout zaagt. Zelf heb ik tot mijn verbazing in een Gammazaak een medewerker horen zeggen dat het geïmpregneerde hout slecht voor de cirkelzaag zou zijn en dat het daarom niet werd gezaagd maar... geen woord over gif!

Zelfs de houtworm geeft het op

Hout kan met verschillende stoffen worden geïmpregneerd of beschermd. Bijvoorbeeld ook met Wolmanzouten, een arseen, chroom en koperhoudend middel dat met de nodige voorzichtigheid moet worden gebruikt maar die voorzichtigheid is heel ver te zoeken. Het heet zo onschuldig het hout verduurzamen of impregneren zodat het beschermd is tegen micro-organismen, bacteriën en schimmels of insecten, bijvoorbeeld de huisboktor en de houtworm.

Nou..., die bestjes komen er ook met geen mogelijkheid meer doorheen want na een hap richting dit verduurzaamde hout leggen ze al spontaan het loodje zo giftig is die troep! Maar u heeft die schijnbaar zo onschuldige nieuwe planken in en om uw huis verwerkt en er vrolijk in staan zagen en schroeven. U heeft het zwaar kanker-

Ing. Ad van Rooij.

CERTIFICAAT

nummer/number

V 395

SKO

STICHTING VOOR DE CERTIFICATIE VAN VAARBKWAAMHEID
FOUNDATION FOR CERTIFICATION OF COMPETENCE

te Zuidoostbeem

A.M.L. van Rooij

verklaart dat
certificat
nummergeboort
datum of birth

10 maart 1953

in St. Oedenrode

af

volgens van de SKO-regulering voor het systeem CVK
means the certification criteria of the SKO-regulation for the SKK system

HOGER VEILIGHEIDSKUNDIGE

Safety Manager

op niveau
level

3

De certificatieprocedure en -eisen (in overeenstemming met paragraaf 2.15 van de Arbeidsomstandighedenwetgeving van 19 april 2002)

The certification procedure and requirements are in accordance with the Dutch government's regulation article 2.15. Arbeidsomstandighedenwetgeving of 19 April 2002.

Volgens de certificatieprocedure (in overeenstemming met paragraaf 2.15 van de Arbeidsomstandighedenwetgeving van 19 april 2002)

Following the certification procedure (in accordance with article 2.15 of the government's regulation 'Arbeidsomstandighedenwetgeving' of 19 April 2002)

De Certificatie is geldig tot: 29 juli 2007
This Certificate expires on:

Zuidoostbeem, 14 mei 2004

A. C. van der Toorn
Directeur

M. J. G. van Wierden
Voorzitter Certificatiecommissie

Kopieën zijn niet geldig, alleen de origineel met origineel handtekening en het teken van goedkeuring pasten.
Copies are not valid. Approved with original signature and stamp of the board.

verwekkende stof misschien wel ingeademd of het stof daalde neer in de dampende kop koffie die uw vrouw liefderijk voor haar 'timmerman' had neergezet.

Het is hiertegen dat ing. Ad van Rooij in december 1987 een kruistocht begon door met klachten naar buiten te komen en tot op de dag van vandaag is hij doorgegaan met zijn streven, dat inmiddels resulteerde in ontelbare brieven en faxen aan de Overheid om deze massale aanslag op het milieu en de mensheid aan de kaak te stellen. Zijn boodschap is duidelijk: 'honderd-duizenden Nederlanders zullen als gevolg van deze chemische genocide van de

Overheid in de toekomst aan kanker overlijden'. Is het niet de taak van de Overheid om ons te beschermen tegen deze giftige stoffen in plaats van ons er aan bloot te stellen? Wat nog verbazingwekkender is, is dat zij volgens de Europese wetgeving helemaal niet gebruikt mogen worden!

De waarschuwing

Eind april 2002 bedacht van Rooij dat de gedoodverfde, aanstormende minister-president van Nederland, Pim Fortuyn, maar eens op de hoogte gesteld moest worden van het grote gifschandaal waar de Overheid ruimschoots zijn zakken mee scheen te vullen.

Want het gaat er onder meer over dat de Nederlandse bodem massaal vergiftigd wordt, dat ons dagelijkse voedsel onaanvaardbaar hoge hoeveelheden gif bevat, dat het gras in de weilanden allang niet meer gifvrij is en de koeien en varkens vol gespoten zijn met chemicaliën, maar het schijnt niemand die werkzaam is bij de Overheid, ook maar iets te deren, want alles draait om geld verdienen.

Daarom zond Ad van Rooij op 2 mei 2002 een fax naar professor dr. Pim Fortuyn, met de volgende tekst:

Sint Oedenrode, 3 mei 2002

Geachte heer Fortuyn,

'Zeer geschokt ben ik over de wijze waarop Wim Kok, Frits Bolkestein, de PvdA, etc. u persoonlijk beschuldigen. U spreekt namelijk de waarheid.

Wim Kok (PvdA), Jan Pronk (PvdA), A. Kosto (PvdA), Tjeenk Willink (PvdA), etc. hebben met hulp van dit paarse kabinet de hele politiek, de gehele rechterlijke macht en het gehele OM (Openbaar Ministerie) corrupt gemaakt en ons gehele land vergiftigd met uiterst kankerverwekkende stoffen.

Dit alles met misbruik van grote bedragen aan gemeenschapsgeld (subsidie) onder de dekmantels als ecologisch, milieuvriendelijk, biomassa, groene stroom, duurzaam, CO₂-reductie, komo-keur, milieubeton, secundaire brandstof, hergebruik, Rio de Janeiro Protocol en Kyoto protocol.

Dit alles werd in gang gezet vanuit kabinet Lubbers III, waarin Wim Kok minister van Financiën was, en Jan Pronk minister van Ontwikkelingssamenwerking.

Het zijn juist zij, de PvdA, maar ook de gesettelde CDA in Brabant en Limburg, die een groot gevaar vormen voor onze maatschappij en het leefbaar houden van ons land. De volgende bijgevoegde stukken maken dat volstrekt duidelijk:

- 1 Mijn brief van 22 april 2002, kenmerk VROM/22042/vz aan de minister van VROM, J.P. Pronk (PvdA).*
- 2 Mijn wrakingverzoek d.d. 28 januari 2002, kenmerk: Bes/28012/wra, van A. Kosto aan de Raad van State (PvdA).*
- 3 Mijn brief d.d. 13 april 2001, kenmerk: TEK/13041/vz, aan de voorzitter van de Tweede Kamer mw. J. van Nieuwenhoven, en haar antwoord daarop (PvdA).*
- 4 Mijn klacht d.d. 24 februari 2002 aan de Nationale Ombudsman over Wim Kok (PvdA) en de reactie van de Nationale Ombudsman.*
- 5 Mijn briefpersbericht d.d. 2 mei 2002 aan de milieuwethouder E.H.G.J.M. Huijbregts van Sint Oedenrode (PvdA en CDA).*
- 6 Mijn aangifte van 10 april 2002 van het plegen van valsheid in geschrifte van de staatsraden R. Cleton, dr. J.C.K.W. Bartel, mr. R.J. Hoekstra, en mr. P. van Dijk, incl. krantenartikelen. (Tjeenk Willink PvdA).*

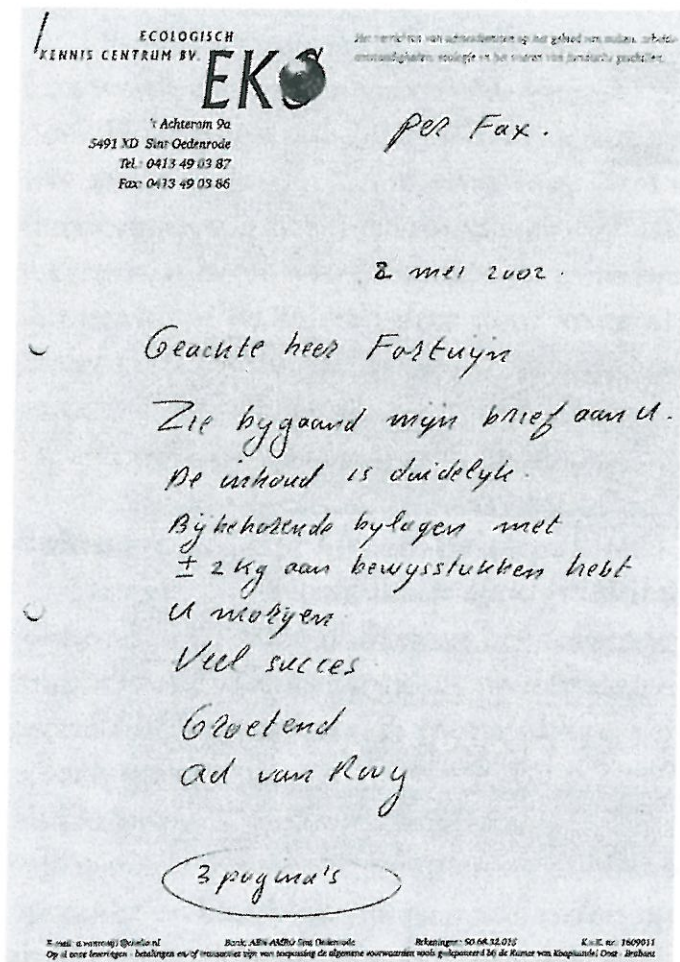
Ik wil u vragen deze stukken met bijlagen goed te bekijken.

Hierbij geef ik u toestemming om alle stukken te gebruiken in uw strijd tegen de huidige criminele gesettelde politieke macht, polderdictatuur genaamd.

Op mijn kennis en ervaring hierover kunt u rekenen, in geval u dat wenselijk acht.

Gaarne ontvang ik uw reactie. Met vriendelijke groeten, Ecologisch kenniscentrum B.V.

Ing. A.M.L. van Rooij.

Dezelfde dag heeft hij dit briefpakket van 1934 gram keurig verzonden aan de heer Fortuyn. Maar... het kwam niet aan!

19 (!) Dagen later mocht Fortuyn's butler Herman Dijkers dit dan als nog aangetekende pakket in ontvangst nemen waarvoor hij persoonlijk moest tekenen. Wat er daarna met dat pakket gebeurde kon niemand mij vertellen ook niet waar het in die tussenliggende 19 dagen was. En als het de bedoeling was dat Pim Fortuyn het niet mocht lezen en het pakket onbeschadigd was bij die aanbieding aan Herman Dijkers krijg je toch de indruk dat iemand er belang bij had dat

het pakket enige tijd 'onderweg' diende te zijn. Op 6 mei was Fortuyn geëlimineert en was er geen gevaar meer en kon het pakket daarna keurig worden uitgereikt.

Uit het bovenstaande blijkt iets heel bijzonders. Het bewijs is hier geleverd dat de telefoonlijn van Pim Fortuyn werd afge-luisterd, want wat gebeurde er

1934. kg

PTT POST **Aangetekend** Binnenland A voor verzender

Verzender <i>Ecologisch kennis centr.</i>	Deur beloniemerkwaart	Postcode en woonplaats <i>3491 XD Sint Oedenrode</i>	Verzendkosten <i>0,25</i>	Aangetekend door (naam) <i>S. J. J. J.</i>
Straat en huisnummer <i>Achterom 2</i>				

Aangetekend met verzekerd vervoer (tot € 450,-)
 € 2.700,- € 5.400,-
 Handtekening retour

Aangetekend met waarde-aangifte (tot € 450,-)
 € 2.700,- € 5.400,-
 Handtekening retour

Gewicht in grammen _____
Waarde in cijfers € _____
Waarde in letters _____

Aan *P Fortuyn.*

Straat en huisnummer
G.W. Burgerplein 11
Postcode en woonplaats
3021 AT Rotterdam

aangetekend met verzekerd vervoer of aangetekend met waarde-aangifte

In elk geval verzekerd vervoer of waarde-aangifte aanpakken

R-nummer ***3S RRRR 1827698***

Verpakking moet plaats vinden op de plaats van bestemming. Het is de verantwoordelijkheid van de afzender dat het afgegeven pakket niet beschadigd wordt. Het is de verantwoordelijkheid van de afzender dat het afgegeven pakket niet beschadigd wordt. Het is de verantwoordelijkheid van de afzender dat het afgegeven pakket niet beschadigd wordt.

De door u aangeboden postzending werd uitgereikt aan:
(Bij uitreiking aan een bedrijf / instelling tevens de naam van de ontvanger vermelden.)

Naam ontvanger

H. J. DIKKERS

Evt. bedrijfsnaam

FORTUYN BV

Datum uitreiking

22 Mei 2002

Handtekening ontvanger

[Handwritten signature]

PTT POST retourkaart

B (retourkaart)

PTT Post

Port betaald

Onderstaande gegevens moeten bij verzending worden ingevuld:
(of gebruik een adressticker)

Aan (aan wie moet PTT Post deze kaart terugzenden)

Naam (evt. naam bedrijf)
Ecologisch kennisCentrum

Afdeling/contactpersoon

Straat en huisnummer
Zachleron 9a

Postcode en woonplaats
5491 XD St Oedenrode

Het nummer van de aangetekende zending is (zie R-strook):

keerc 1827697

Handtekening
ontvanger
op achterkant

P 2206 (versie 0600) - 010777

waarschijnlijk in werkelijkheid? Het is vermoedelijk zo gegaan: iemand van de Nederlandse veiligheidsdienst, wiens werk het was de telefoon en fax van Fortuyn af te luisteren in het kader van de Staatsveiligheid, zag de fax van Ad van Rooij alsmede ook de kopieën die er bijgevoegd waren, binnenrollen en belde onmiddellijk zijn chef, die meteen actie ondernam en het pakket liet onderscheppen want het ging hier om Staatsgevaarlijke informatie. Op 7 augustus 2002 heeft Ad van Rooij bij de PTT navraag laten doen waarom dit pakket zolang onderweg was en het zal u niet verbazen dat er geen plausibel antwoord op die vraag kwam en rayonmanager van Caem op 21 augustus schriftelijk meende dat het misschien te maken had met het feit dat het poststuk nooit was afgehaald. (!) Maar waarom was het dan nooit aangeboden? Het was juist één van de taken van butler Herman om poststukken dagelijks aan te nemen en waarom het stuk op 2 mei niet werd aangeboden is en blijft dan toch vreemd...

Het vreemde briefpakket

Van dit bijna twee kilo wegende briefpakket werd iets later eveneens een exemplaar gezonden aan de heer Hans Smolders, die toen der tijd net kamerlid werd van de zojuist opgerichte Lijst Pim Fortuyn (LPF) en tevens als chauffeur van Fortuyn had gefungeerd. Hans Smolders borg dit briefpakket op in zijn kast op het Binnenhof en sloot deze vervolgens af.

Dit pakket, zo mocht Hans Smolders constateren, werd uit die afgesloten kast weer ontvreemd. Maar door wie? Dit voorval is later op 11 oktober 2006 door Hans Smolders persoonlijk aan mij bevestigd in een mail toen ik bezig was aan mijn boek *'Moord namens de 'kroon?'*. Het lijkt heel aannemelijk dat fractievoorzitter Mat Herben, die ook gebruik van die kast maakte, het pakket uit die kast heeft weg genomen. In mijn boek *'Moord namens de 'kroon?'* heb ik uitgebreid de rol van deze door velen als spion en 'mol' beschouwde ex-Defensieredacteur beschreven. Het was diezelfde Mat Herben die Nederland verbaasde met de mededeling dat Fortuyn toch ineens voor het Joint Strike Fighter project zou zijn gezwicht en dat absoluut niet waar was.

Spionage om het Green-Brickpakket

Dat men in bepaalde kringen grote interesse had in dat pakket van die 'Green-Bricks', mag blijken uit het volgende: op een dag stonden er twee zgn. journalisten bij Rob Brockhus op de stoep en waarbij Ad van Rooij aanwezig moest zijn. Ze stelden zich voor als Hans Vermeulen en Marco Watering en ze wilden graag eens met Ad van Rooij praten. Ze waren al eerder langs geweest bij De Sociale Databank Nederland van Rob Brockhus en toen was het al opgevallen dat ze geen pen of papier bij zich hadden en ook niets van een gesprek opnamen en klaarblijkelijk naar wat anders op zoek waren. Alleen deze keer hadden ze pech want Rob Brockhus en ing. Van Rooij kennen elkaar en Brockhus kwam dus 'toevallig' langs en wist Bill Vermeulen op de foto vast te leggen. Later zou blijken dat het hier niet om journalisten ging maar om twee heuse spionnen van de CIA en AIVD. Hans, zich ook noemende Bill Vermeulen was in werkelijkheid Jan Peter Mante, een spion met wie ik later een interessant persoonlijk contact kreeg.

Natuurlijk rijst dan onmiddellijk de vraag: wat stond er in die correspondentie van dat pakket aan Fortuyn dat zo belangrijk was, dat men er voor heeft gezorgd dat hij het nooit onder ogen kreeg en dat het óók nog eens uit de LPF kast in de Tweede Kamer werd ontvreemd èn: dat er twee spionnen achteraan gestuurd werden om er kennis van te nemen?

Wat behelsde het pakket

Ik liet bij ing. Van Rooij een kopie van dat beruchte pakket met brieven

ophalen, dat hij mij door de telefoon had toegezegd. Het waren twee vuist dikke ordners waarin dus ook de correspondentie met Pim Fortuyn was opgenomen. In de al eerder hierboven afgedrukte tekst van de brief van Ad van Rooij aan Fortuyn was sprake van een zestal bijgevoegde kopieën van brieven.

Eén van die brieven betrof een verzoek met vele bijlagen aan minister drs. J.P. Pronk om op 24 april 2002 het zgn. kolenconvenant met minister Jorritsma, de brancheorganisatie Energie Nederland en vijf producenten niet te ondertekenen gewoon omdat hij als minister van een demissionair Kabinet zo'n belangrijke beslissing staatsrechtelijk helemaal niet eens mag nemen!

'Wat in Italië de Maffia wordt genoemd heet in Nederland: politiek', aldus ing. Van Rooij die minister Pronk beschuldigde van chemische genocide.

Wie wisten ervan?

Het begon allemaal met het kabinet Lubbers III dat tussen 7 november 1989 en 22 augustus 1994 aan het bewind was. In dit kabinet zaten: Drs. R.F.M. Lubbers, mr. H. van den Broek, mr. P.H. Kooijmans, dr. E.H.M. Hirsch Ballin, mr. A. Kosto, mevrouw drs. C.I. Dales, drs. E van Tijn, dhr. D.I.J.W. De Graaf-Nauta, dr. ir. J.M.M. Ritzen, dhr. W. Kok, A.L. ter Beek, dhr. J.G.M. Alders, mevrouw J.R.H. Maij-Weggen, dhr. J.E. Andriessen, Ir. G.J.M. Braks, drs. P. Bukman, dhr. B. de Vries, mevrouw drs. H. d'Ancona, drs. J.P. Pronk.

Dit kabinet was, volgens ing. Van Rooij op de hoogte van de ernstige tekortkomingen in de Bestrijdingsmiddelenwet die geen rekening hield met de niet werkzame chemische stoffen, en de milieu- en gezondheidsgevolgen van zowel de werkzame als wel de niet werkzame chemische stoffen, wanneer die in de afvalfase zijn beland. Met deze tekortkomingen in de Bestrijdingswet kan elk soort gevaarlijk afval worden omgezet tot het product 'bestrijdingsmiddel' om het vervolgens op een oncontroleerbare wijze in water, bodem en lucht te dumpen!

Met deze wetenschap in het achterhoofd hebben de verantwoordelijke ministers contact gezocht met Billiton/Shell en Hickson. Ze hoefden er niet ver voor te lopen want het ministerie van VROM zat in het zelfde gebouw als Billiton en dat heeft er toe geleid dat het zeer beruchte bestrijdingsmiddel Superwolmanzout-Co van de firma Hickson Garantor B.V. zo maar werd toegelaten.

Dit bestrijdingsmiddel wordt vervaardigd uit chroomtrioxide en arseenzuur en is zwaar giftig. Dit gemene spul komt uit de metaalindustrie en de erts-smelterijen van Billiton en Shell.

In internationaal verband is beslist dat deze gevaarlijke stoffen uit het milieu moeten worden geweerd. De Tweede Kamer der Staten Generaal heeft zich hieraan al vanaf 1986 geconformeerd. Op 12 november 1991 wordt de motie W. Willems aangenomen met 148 stemmen voor en 2 tegen en die kwam

er op neer dat men het gebruik en de toepassing van arseenhoudende Wolmanzouten verbiedt. Het eeuwig (!) opslaan van dit gevaarlijke spul zou de firma's Billiton en Shell heel veel geld gaan kosten en dus werd er voor gekozen gebruik te maken van de tekortkomingen in de Bestrijdingswet en het hoogprobleematische afval van Shell en Billiton om te zetten tot de het onschuldig klinkende Superwolmanzout-Co.

Shell en Billiton hebben dus hun zeer giftige afval dat Internationaal verboden is en geweerd moet worden uit het milieu 'omgezet' met hulp van de Overheid in een product ter bescherming (!) van de regenwouden en dat moet maximaal in het milieu worden gebracht!

Minister Pronk van VROM en destijds van Ontwikkelingsamenwerking, J.G.M. Alders, voormalig minister van VROM en Wim Kok, destijds minister-president, gingen zich ineens sterk maken voor... het behoud van de oerbossen op de wereld! Er moesten afspraken komen met de Derde Wereld over het sparen van die bossen want Nederland had immers een goed alternatief voor dat schitterende hardhout dat nu volkomen overbodig was geworden. Men kon gewoon hout nemen en dat impregneerde je met een oplossing van Superwolmanzout-Co.

Verwijderen die mooie boel en neem spullen met...

'Deze drie bewindslieden verdienen een 'hoge onderscheiding' voor hun inzet voor de oerbossen en dienen misschien wel terecht te worden voor hun chemische genocide', volgens Ad van Rooij. Het sparen van de oerbossen blijkt een illusie want het kappen van bomen gaat ook zonder de import van het piepkleine Nederland in duizelingwekkende snelheid door. Net als het vergiftigen van het Nederlandse grondgebied, want er kwamen met veel publiciteit campagnes in ons land die werden betaald door de Ministeries waarin men het had over het sparen van de regenwouden. In ons land werd een nieuwe trend gezet. Had je vroeger beukenhagen, Lustrums of Coniferen als erfafscheiding, nou dan liep je achter in de geldende mode. De zaag moest er in en weg met die 'rommel' met al die blaadjes en groen. Het moest lekker strak en modern, dus: met zo'n fijne schutting van geïmpregneerd hout. Je zag het bijna wekelijks in de programma's over de eigen tuin. En het ging nog verder want die stenen tegels op je pad, dat was toch ouderwets. Afvoeren en vervangen door fijne artistieke en gewolmaniseerde houten tegels. Men maakte er kinderspeeltoestellen van, picknicktafels, en zelfs hele huizen in woonwijken.

Geen tijd

Ing. Ad van Rooij besluit ook een brandbrief te sturen aan minister Alders; deze antwoordde aan van ing. Van Rooij:

'Uw brief van 16 februari 1992 en al uw toekomstige brieven over dit onderwerp, zullen voortaan ter kennisgeving worden aangenomen. Een inhoudelijke beantwoording zal niet meer plaatsvinden...'

Ad van Rooij kon zijn ogen niet geloven bij het lezen van deze woorden en hij stapte met al zijn gegevens onder de arm naar criminoloog prof. dr. F. Bovenkerk. Deze geleerde bol heeft de stukken vervolgens aandachtig gelezen en was er zelf óók verbaasd over, zodat hij onmiddellijk aan brief stuurde aan mr. Ficq, de hoofdofficier van Justitie te 's Hertogenbosch en daarin stelde de professor dat hier duidelijk sprake was van een geval van georganiseerde criminaliteit (*poisoning for profit!*). Het was duidelijk een geval van 'collusie' waarmee wordt bedoeld het samengaan van de Overheid met zeer malafide bedrijven.

De professor wijst er in zijn brief op, dat de Overheid niet op zijn gemaakte afspraken wil terugkomen omdat er al zoveel geld aan goodwill en prestige in dit project was gepompt en bewindslieden als de ministers Alders en Hirsch Ballin de brieven van Van Rooij maar niet meer beantwoorden omdat het steeds pijnlijker duidelijk werd dat ze geen verbaal verweer hadden tegen de steekhoudende argumentatie van ing. Van Rooij.

Negen jaar later heeft de hoofdofficier van Justitie mr. Ficq nog steeds geen tijd gevonden om de professor te antwoorden. Mr. Ficq werd ondertussen bevorderd tot Procureur-Generaal, de hoogste post op dit gebied. In zijn portefeuille zit o.a. het bestrijden van de zware georganiseerde milieucriminaliteit die hij altijd zo keurig afdekte. De man werd voor zijn verdiensten ook nog koninklijk onderscheiden en benoemd tot officier in de Orde van Oranje Nassau en benoemd tot Raadsheer bij het Gerechtshof van 's Hertogenbosch.

Men was het er nu toch wel over eens in politiek Den Haag dat die meneer Van Rooij een uiterst storende factor begon te worden want deze klokkenluider uit Sint Oedenrode had de gewoonte om zijn correspondentie aan bewindslieden niet strikt privé te houden. Nee, erger nog hij liet een grote groep medestanders en krantenredacties daarvan via mails meegenieten. Ook onderhield hij goede contacten met *Het echte Nieuws* en *De Sociale Databank Nederland*.

De heer H.A.M.A. de Vries, de milieu-inspecteur van VROM in Noord-Brabant heeft toen bij de burgemeester van Sint Oedenrode, de heer Schriek het voorstel gedaan, dat GGD-arts H. Jans (Gemeentelijke Gezondheids Dienst), maar eens moest gaan kijken naar ing. Van Rooij. Volgens Van Rooij wilde men hem ontoerekeningsvatbaar laten verklaren want dan zou niemand zijn brieven meer serieus nemen en was politiek Den Haag van een storende factor verlost. Maar zo zat het niet. Bovendien was men er van overtuigd, dat deze ingenieur niet voor niets vanaf 1992, safety manager bij Philips Medical Systems is en dus over grote kwaliteiten moet beschikken.

Ad van Rooij verlaat het hoogste rechtscollege, de Raad van State aan de kneuterdijk te Den Haag na één van de vele rechtszaken.

Toen Van Rooij de indruk kreeg dat men hem via een vertrouwensarts ontoerekeningsvatbaar wilde laten verklaren, schakelde Van Rooij doodleuk de baas van deze GGD-arts H. Jans in, de heer M A.J.M. van Bakel, directeur van de GGD in Breda en ook Anton Nigten van het Landelijk Milieu Overleg.

Deze vreemde actie zou volgens Van Rooij zijn opgestart door mr. G. Bos in opdracht van... jawel, minister Hirsch Ballin en zijn staatssecretaris Aad Kosto. Zij wilden eindelijk eens af van die man uit Sint Oedenrode.

Voor de goede orde heb ik contact gezocht met dr. Jans die meende dat Van Rooij een verkeerde voorstelling van zaken heeft gegeven over dit incident. Dr. Jans was met de beste bedoelingen op Van Rooij afgestapt, zo vertelde hij mij, om gewoon eens over diens problemen te praten.

We bedenken wel wat... Ah 'KOMO-Keurmerk'!

Maar de massale vergiftiging van onze bodem en bevolking ging gewoon verder. Om nog meer te kunnen dumpen van al dat zwaar giftige afval en nog meer geld te kunnen opstrijken, heeft de minister van VROM het 'KOMO'-Keurmerk bedacht voor geïmpregneerd hout. Er kwamen prachtige folders over *'milieuvriendelijk verbouwen? Subsidie duurzaam bouwen'*. En wie dus in de bouw geïmpregneerd hout met KOMO-Keur aanschafte, kon dus 25 tot 75% subsidie krijgen! Het gaat hier dus om hout met het echte KOMO-Keur dat alles behalve veilig is en juist een extreem hoog gehalte bevat aan... arseenzuur en chroomtrioxide en zeer giftig is. Hout dus waar men beter niet in kan zagen of schroeven en wat men zeker ook niet met de blote handen moet aanpakken.

Het met arseen en chroomtrioxide verpeste hout moet je op een dag ook weer kwijt en dat werd samen met zeer giftig slib omgedoopt tot het zo vertrouwd en leuk klinkende *'biomassa'*.

Maar ja, nu is het lastige dat je die biomassa niet zo maar kunt verwerken want er is iets vervelends met de toegestane concentraties bij gevaarlijk afval. Dat is een ietsje te hoog... Nou ja, iets van 100 keer de toegestane waarde, maar wie zeurt daar nou over? Ja, die lastige Van Rooij uit Sint Oedenrode, maar verder toch niemand?

Onze minister J.P. Pronk komt ook nu weer met een opmerkelijke oplossing en natuurlijk bedoeld om de regenwouden te sparen.

Om dat smerige met arseenzuur en chroomtrioxyde vergiftigde sloophout kwijt te raken... wacht eens even... nu schrijf ik het toch verkeerd want het heet nu natuurlijk ineens biomassa!

Om deze biomassa dus kwijt te kunnen raken wordt dit, ééns met KOMO-keurmerk voorziene hout, opgestookt in een met kolengestookte elektriciteitscentrale. Dat die enorme CO₂ uitstoot slecht is voor de Ozonlaag vergeet de minister van VROM maar even.

Maar minister Pronk laat dit evenwel allemaal doen en mét de wetenschap, dat zware metalen zoals arseen en chroom VI, niet verbrand kunnen worden, maar alleen kunnen worden verspreid. Op deze wijze verspreidt men met toestemming van deze minister jaarlijks miljoenen tonnen zwaar kankerverwekkende stoffen in ons oppervlakte water, in onze bodem en in de lucht.

Natuurlijk blijft er in die verbrandingsovens van die kolencentrales nog een enorme hoeveelheid zwaar giftige vliegias en bodemas achter en die rommel vermengd men met cement en daar bakt men stenen van, Green-Bricks. Ja, ... u voelt het al! Inderdaad met subsidie gemaakt en 'milieuvriendelijk'. De creativiteit van de ambtenaren van onze bewindslieden kent geen grenzen want die vliegias en bodemas kun je natuurlijk ook in asfalt verwerken en daar in heel Nederland weer van die mooie vierbaanswegen van aanleggen. Natuurlijk kunnen we nog een stapje verder, want er moeten ook steeds weer nieuwe huizen gebouwd worden en daar heb je beton voor nodig en stenen en daarin kun je dus ook gelijk een heleboel van die giftige troep verwerken. Het heet heel creatief 'bijmengen'. Zwaar giftige restproducten worden in het beton bijgemengd. En ook de al even zwaar giftige klei uit rivieren wordt nog eens bijgemengd met zware metalen waaronder: arseen en chroom VI en daar bakt men stenen van voor in uw tuintje. Leuk die mooie giftige klinkertjes en het staat ook gezellig bij zo'n gewolmaniseerde schutting en die leuke gewolmaniseerde kindersitjes waar uw peuters op zitten. Hopelijk plassen ze niet in hun luier want zo'n vochtige luier is niet zo best voor hun ledemaatjes als die onbeschermd met dat KOMO-gekeurde hout in aanraking komen. En hopelijk morsen ze geen ijsje want kinderen hebben de gewoonte dat eraf gevallen ijs gewoon zo van het hout op te likken. Ze zitten ook met natte kleverige handjes op dat hout van hun KOMO-gekeurde gewolmaniseerde stoeltjes en likken ook hun handen wel eens af. Maar daar liggen ambtenaren niet van wakker op het ministerie van VROM. Op de tv schalt een spotje waarin we kunnen horen dat Nederland weer schoon moet worden. Het ministerie van VROM doet er in ieder geval alles aan om ons landje weer een gezellig en 'schoon' land te maken en dat alles met subsidie!

Het is heel bizar dat staatslieden als oud minister Jan Pronk en oud minister-president Wim Kok, onder wiens wanbeleid boven genoemde excessen konden plaatsvinden, niet strafrechtelijk bij het hof van Justitie in Den Haag kunnen worden vervolgd. Immers zij hebben toegestaan dat alle Europese richtlijnen en wetten volkomen werden genegeerd en met voeten werden getreden. En dat heeft weer alles te maken met de zgn. Pikmeer-arresten.

De Pikmeer-arresten

Moet de Overheid naar de wet handelen?

De wet geldt voor iedereen en elke Nederlander dient de wet te kennen en moet er naar handelen. Maar geldt dat nu ook voor onze volksvertegenwoordigers en ambtenaren? Uh, nee dus, want die máken namelijk de wet, controleren hem en als het hen even niet uitkomt, 'repareren' ze de wet, lees: aanpassen voor eigen voordeel. Ze zijn door de PIKMEER-ARRESTEN I en II onaantastbaar geworden en behoeven zich dus niet aan de wet te houden. Ze mogen onwetend zijn en ze zijn ook niet strafbaar als ze de Europese wet- en regelgeving volkomen naast zich neer leggen en aan hun laars lappen. Deze vreemde situatie is ontstaan in 1995 in het voor vele Nederlanders volslagen onbekende plaatsje Boarnsterhim in Friesland. Daar werd het vaarwater de Groundham uitgebaggerd maar, waar laat je al die, naar het bleek, zwaar vervuilde bagger? Een bijna ingedutte ambtenaar werd door zijn chef op een middag op het matje geroepen met de opdracht om dit probleem maar eens op te lossen en deze kwam bij het werpen van zijn suikerklontjes in zijn witte plastic bekertje met koffie uit de automaat opeens op het briljante idee het hele spul maar in het Pikmeer te dumpen, want weg is weg en opgeruimd staat netjes! Bij de provincie was men heel tevreden met deze simpele en goedkope oplossing van deze vooruitstrevende ambtenaar die vast bevorderd werd tot ambtenaar eerste klasse voor deze vondst. Dit scheelde weer miljoenen guldens en bij de provincie moeten ze toch ook een beetje op de kleintjes letten en wie zei er ook al weer dat ambtenaren niet kostenbesparend konden denken?

Goed nadenken en vergaderen

Bewoner Jitse Kuiper herinnerde zich dat het meer steeds ondieper werd en hij was niet de enige die dat opviel en van Overheidswege werd toen dus na allerlei protesten besloten dat korte tijd daarvoor door hen vol gestorte meer maar weer eens te gaan uitbaggeren. Zo blijft er werk aan de winkel. 'Maar wat moeten we dan deze keer met al die bagger?', werd er op het stadhuis gevraagd. 'Over vergaderen', meende de chef. En dus werden er commissies benoemd en

die benoemden weer subcommissies en na inspannende dagen vol vergaderingen was men er dan eindelijk uit. Nee, men ging dat spul niet voor 500 euro per kuub laten reinigen, daarvoor was het veel te veel. Men had voor een andere oplossing gekozen en besloot deze sterk verontreinigde grond maar gewoon op de walkanten te storten. Doen we meteen iets aan de stijgende waterstand en de dijkverhoging, moet de voortvarende ambtenaar hebben bedacht. Maar de bewoners waren niet erg blij en protesteerden tijdens informatieavonden want het bleek om sterk verontreinigde bagger te gaan met zeer giftige stoffen erin en die wilde je toch niet voor je deur uitgespreid hebben of in je achtertuin? Maar dat gebeurde dus toch en wat ambtenaren op het stadhuis beslisten dat kan zelfs God niet tegenhouden.

Slimme dictatuur

In juni 1993 moest ook Jitse Kuiper in zijn strijd tegen de Overheid het onderspit delven en zelfs een boete van 1500 gulden betalen. Zijn 'misdad' bestond er uit dat hij ageerde tegen het grazen van de koeien op de sterk vervuilde, inmiddels met gras begroeide grond. Immers via deze weg kwam het gif uit de verontreinigde bagger in ons voedselketen terecht. Op grondstukken bij boerderijen in de omgeving is ook een enorme vervuiling geconstateerd. Grondmonsters toonden zelfs de aanwezigheid aan van kwik, cadmium en benzeen en daar werden dan gewoon weer de aardbeien en maïs op gekweekt die u en ik weer moeten opeten. Jitse Kuiper verwacht geen wijziging in het standpunt van de Hoge Raad, dus zou men de wet moeten wijzigen. Hij is er van overtuigd dat het gevoel van de Nederlander in een Rechtsstaat te leven, compleet weg is en dat de democratie veranderd lijkt te zijn in een gevaarlijke dictatuur.

De ambtenaar die verantwoordelijk was voor deze massale vergiftiging werd veroordeeld door de rechtbank. Hij ging op kosten van de belastingbetaler in beroep en werd door het hof wederom veroordeeld. Dus dan maar even naar de Hoge Raad en daar werd hij tot ieders verbazing vrij gesproken want hij was tenslotte een ambtenaar in functie die 'zijn werk deed' en die kon je toch niet veroordelen meende de Hoge Raad.

Dit arrest wordt **Pikmeer arrest 1** genoemd.

Maar de Tweede Kamer was het daar volstrekt niet mee eens en was van mening dat lagere overheden wel degelijk voor de rechter moesten kunnen worden gebracht als ze zich misdroegen en zo kwam er een tweede zaak Pikmeer bij de Hoge Raad terecht en die besloot de affaire in twee stukken te knippen: de bestuurshandelingen en de overheidshandelingen die geprivatiseerd konden worden. Wat wil dat in dit geval in begrijpelijk Nederlands zeggen? Het uitdiepen van het vaarwater werd volgens deze voorschriften een exclusieve over-

heidstaak, maar het dumpen van het vervuilde slib in het Pikmeer is in theorie een te privatiseren handeling en mag dus gerechtelijk vervolgd worden! En deze uitspraak wordt het **Pikmeer arrest 2** genoemd dat op 6 januari 1998 in werking trad.

Actio Popularis

Nóg dictatorialer

Met die Pikmeerarresten leek het er op dat ambtenaren en machthebbers, dus de bestuurders van Nederland, een vrijwel onbepaalde dictatoriale macht kregen maar daar bleef het niet bij. De Actio Popularis deed onopgemerkt zijn intrede en werd door Aleid Wolfsen ex-rechter te Alkmaar er snel doorheen gejaagd, zonder dat u of ik wat werd gevraagd in ons ooit zo democratische land. De man werd onlangs voor zijn verdiensten voorgedragen tot nieuwe burgemeester van Utrecht.

De heer R.A. Verlinden van het Platform Belangen van Consument (BeVaCo) meldde hier over:

'Direct na de moord op Pim Fortuyn zijn de koningin en de regering geruisloos gaan vlooien in de bestuurswetgeving. Een tweede revolte analoog aan die van Fortuyn mocht geen tweede keer gebeuren'.

Het resultaat hiervan was dat per 1 juli 2005, op de gekozen burgemeester na, méér dan duizend bestuurlijke vernieuwingen zijn doorgevoerd waaronder het procesrecht van 'een ieder' de zogeheten Actio Popularis. Het procesrecht van het volk is geruisloos gewijzigd in het procesrecht van de direct belanghebbende. De burgers van Nederland zelf zijn anno 2008, hierover nog steeds niet geïnformeerd.

De oorzaak van deze catastrofale ontwikkeling ligt in het slordig omgaan met de Grondwet. De hoop was gevestigd op onze koningin Beatrix. Zij had immers tijdens haar beëdiging in 1980 beloofd de Grondwet te zullen respecteren en te onderhouden. Vooral artikel 3 van de Grondwet wordt verwaarloosd. Dit artikel houdt in dat alle Nederlanders op gelijke voet benoembaar zijn in de openbare dienst. De praktijk is echter geheel anders daar blijkt dat bijna alle belangrijke functies, worden verdeeld onder de politieke vriendjes en vriendinnetjes of familie van de huidige machthebbers.

Het resultaat is een bestuurlijk netwerk waar wegens belangenverstrengeling geen echte tegenspraak 'kan' worden geduld. Het gevolg is de toename van incompetent bestuur op alle niveaus. Want ook hier geldt het oude spreekwoord 'wiens brood men eet diens woord men spreekt'. Een ieder begrijpt

dat zo het land naar de verdommenis zal gaan, een verschijnsel waar Fortuyn destijds al over sprak en schreef.

Klokkenluiders óók maar afgeschaft

Waar heeft het OM (Openbaar Ministerie) op gebaseerd dat die Actio Popularis, het procesrecht van een ieder om bezwaar te maken tegen overheidsbesluiten bij bestemmingsplannen, milieu en handhaving, geruisloos kon worden afgeschaft? Het was immers in het voordeel van alle burgers dat er mensen waren die het lef en de kunde hadden om problemen aan de kaak te stellen die ons allen aangaan.

Vandaar dat die Actio Popularis, ook wel 'het klokkenluiderrecht' werd genoemd. Dit recht is op 1 juli 2005, zonder de burger daarbij te betrekken of te informeren stilletjes afgeschaft. Onmiddellijk na de moord op Pim Fortuyn is de bestuurswetgeving een geheim onderwerp van politieke aandacht geworden. Meer dan 1000 onderdelen werden in stilte bestudeerd. Wat de gevolgen voor de gewone burgers zullen zijn en wat en waarom het wellicht allemaal afgeschaft gaat worden, is tot op heden onduidelijk.

De meeste bestuurszaken worden behandeld bij het hoogste bestuursorgaan van Nederland, de Raad van State, waar de koningin voorzitter van is. Bedenk het even!

Het recht voor een ieder om te procederen tegen de Staat is ingeruild voor het recht van de direct belanghebbende. De term 'direct belanghebbende' is natuurlijk niet gedefinieerd en de rechter bepaalt wie direct belanghebbende is, want zo democratisch zijn wij geworden. Bent u naar het inzicht van de rechter erg lastig, dan bent u geen belanghebbende.

U heeft nergens recht op

Men heeft doodeenvoudig, zonder iets te zeggen, dus in alle stilte het bezwaarrecht van burgers tegen overheidsbesluiten zo goed als afgeschaft! Dit betekent bijvoorbeeld, dat er zomaar een weg door een natuurgebied kan komen, terwijl de 'direct belanghebbenden' van het natuurgebied het daar niet mee eens zijn. Weg mooie natuur! Uiteindelijk heet het dan dat niemand 'direct belanghebbende' is van een natuurgebied. De aanduiding 'direct belanghebbende' is zo vaag, dat het inderdaad zo kan zijn dat je niet ontvankelijk wordt verklaard, zelfs al komt de weg door je eigen achtertuin. Onder direct belanghebbende kan ook worden verstaan degene die de straat door je tuin aanlegt en als jij dat niet bent dan kun je er ook niet tegen procederen.

Rechters zijn vrijgesteld van rechtsvervolging

Neerlandicus Jan Parmentier, toonde aan dat het Nederlandse justitie-

apparaat corrupt schijnt te zijn tot in de hoogste regionen en had als eerste Nederlander in de gaten dat vele rechters de Overheid op grote schaal bevoor- delen en kan het niet anders betitelen als: ernstige klassenjustitie. De heer Parmentier vertelde mij:

‘Kijk, het zit met die Europese grondwet ook al niet goed. Zo staat in de protocollen onder andere het volgende op blz. 217 Titel 3, Art. 3:

De rechters zijn vrijgesteld van rechtsvervolging. Met betrekking tot wat zij in hun officiële hoedanigheid hebben gedaan, gezegd of geschreven, blijven zij deze immuniteit genieten, ook nadat zij hun ambt hebben neergelegd.

De artikelen 11, 14 en 17 stellen deze voorrechten en immuniteiten tevens van toepassing voor griffiers, advocaten-generaal, rapporteurs van het hof.

Op blz. 270 hoofdstuk V, Art. 11a stelt evenzo:

De ambtenaren en overige personeelsleden van de Unie (en dat zijn ze allemaal van hoog tot laag), zijn vrijgesteld van rechtsvervolging. Voor wat zij in hun officiële hoedanigheid hebben gedaan, gezegd of geschreven.

Zij blijven deze immuniteit genieten, zelfs nadat zij hun ambt hebben neergelegd’.

Luistert en gehoorzaamt

Het is onbestaanbaar dat in een democratie, personen boven de wet gesteld zijn. Dit zet binnen de EU de weg open naar een feitelijke dictatuur. De immuniteit draagt bepaald niet bij aan de betrouwbaarheid van de machthebbers. Met het verdrag tot vaststelling van een Europese grondwet, stond Nederland op het punt zijn soevereiniteit te verliezen. In plaats van een democratisch Europa van de burgers, dreigde het een dictatoriaal Europa van de machthebbers te worden. Zij luisteren niet naar het volk, maar willen dat het volk naar hen luistert én gehoorzaamt.

Er ging zelfs een schrijven vanuit Nederland waarin het volgende geschreven staat naar de Duitse Bondskanselier Angela Merkel, die ik zelf ontmoette en van wie ik nog steeds een hoge pet op heb:

(Holland) Rotterdam, den 18 Juni 2007.

*Sehr geehrte Frau Ratspräsidentin Angela Merkel,
Betrifft: Europäischen Grundgesetzes*

‘Im Jahre 1937 schaffte Hitler das “Nemo-teneturbeginsel” ab. Das war das Recht des Angeklagten in Strafprozessen zu schweigen. Deshalb konnte man die Angeklagten foltern um Informationen zu bekommen über alles, was dem Angeklagten lieb und teuer war.

Im Jahre 2005 schaffte man in den Niederlanden – ohne irgendeine Veröffentlichung – schweigend das Prozessrecht eines jeden, die so genannte “Actio Popularis” ab. Das war das Recht von Dritten um Beschwerden zu führen über Beschlüsse der Regierung bei Landeinteilungen und Umwelt. Gegenüber dem Recht zu schweigen war das Recht zum Sprechen um in der Öffentlichkeit Gehör zu finden. Die Wirkungen sind die gleichen. Früher war ein jeder in einem Prozess ansprechbar, nun fällt das unter die Beurteilung der Richter ohne dass das Wort Berechtigte erläutert oder erklärt wird. Genauso wie bei der Abschaffung des “Nemo- tene- turbeginsel” ist der Kläger ohne Rechte und kann über alles, was ihm lieb und teuer ist, das große Leiden anfangen.

Zum Beweis verweise ich nach einer kürzlich geschehenen Aussprache des Politischen Institutes “De Raad voor de Journalistiek” über das straflos und unkontrollierte Ausstreuen von Gift in die Umwelt, wie dieses in der Niederländischen Zeitschrift “De Journalist” im Mei 2007 veröffentlicht wurde’.

Vrees voor een tweede Pim Fortuyn!

Achter gesloten deuren

Om er achter te komen of het afschaffen van de Actio Popularis wel zomaar kon, verzocht de heer Robert Verlinden uit Rotterdam, op grond van de Wet Openbaarheid van Bestuur (WOB), de Minister van Justitie om informatie. De minister heeft daarop beslist, de verzochte informatie grotendeels niet te willen verstrekken. Daarmee heeft de minister gehandeld in strijd met het Europese verdrag van Aarhus. Dat verdrag werd op 14 februari 2005 in het Nederlandse recht ingevoegd en garandeert de burger toegang tot informatie over het milieu en inspraak in de te nemen besluiten alsmede rechtsbescherming. Volgens dit Europese verdrag is milieu-informatie altijd openbaar maar daar had onze minister van Justitie gewoon maling aan.

Daartegen heeft de heer Verlinden bezwaar aangetekend. Naar aanleiding van dit bezwaarschrift werd Verlinden in maart 2006 uitgenodigd bij het Ministerie van Justitie te Den Haag. De minister van Justitie wilde er echter géén publiek en media bij.

De zitting vond plaats achter gesloten deuren en werd niet ontvankelijk verklaard. Het vervolg vond plaats op 25 juli 2007 in de Rotterdamse rechtbank om 15.00 uur ’s middags.

Daar diende een zaak voor de rechtbank Rotterdam aanhangig gemaakt door Robert Verlinden en Ad van Rooij versus de minister van Justitie. Het betrof hier de vraag of de Actio Popularis, direct ingesteld ná de moord op Pim Fortuyn, om te voorkomen dat er nog eens een tweede Fortuyn opstaat, wel wettig is.

Het Echte Nieuws meldde er over:
'Woensdag treedt het Ecologisch Kenniscentrum B.V. (namens deze, Ad van Rooij), namens Robert Verlinden als privé persoon als wel Platform Belangen Consument (BeVaCo) op, als verdediger van het volk om aantoonbaar te maken dat het geruisloos afschaffen van de Actio Popularis onwettig was.

Normaal gesproken krijgen beide partijen in een zaak elkaars processtukken van te voren toegestuurd zodat naar aanleiding van die stukken tot 10 dagen voor de zitting nadere commentaren kunnen worden ingediend.

Alle processtukken zijn ruim van te voren wel in het bezit van de tegenpartij, zijnde de Minister van Justitie Dr. E.M.H. Hirsch Ballin. Echter de voorzitter Mr. J.J.J. Schols van de Rechtbank Rotterdam weigerde dezelfde dossierstukken te overhandigen aan de andere partij die het Nederlandse volk vertegenwoordigde'.

Op die datum, 25 juli 2007 werd dus het beroep behandeld inzake het verzoek

Minister-President
Ministerie van Algemene Zaken

Postadres
Postbus 20001
2500 EA Den Haag
Bezoekadres
Binnenhof 19, Den Haag
Telefoon
+31 70 308 1965
Fax
+31 70 356 4683
Datum
19 december 2005
Kenmerk
499214

De heer/ mevrouw R.A. Verlinden
Westersingel 51
3014 GV Rotterdam

Geachte heer/mevrouw Verlinden,

Hierbij bevestig ik de ontvangst van uw brief van 30 november 2005. Hierin vraagt u mijn aandacht voor de afschaffing van de actio popularis. Van de in uw brief verwoorde opvattingen heb ik kennisgenomen. Ik wil als volgt op uw brief reageren.

De inspraakprocedures over het verlenen van vergunningen, ontheffingen en andere besluiten zijn met ingang van 1 juli 2005 vereenvoudigd. Voortaan kunnen alleen nog rechtstreeks belanghebbenden beroep bij de rechter instellen tegen milieubesluiten en bestemmingsplannen. Voorheen kon iedereen, dus ongeacht of men belanghebbende bij het besluit was of niet, tegen deze besluiten procederen. Deze zogeheten "actio popularis" is geschrapt omdat de regering van mening is dat er geen onnodige procedures bij de rechter moeten worden gevoerd.

Ik dank u voor uw brief.

Hoogachtend,

DE MINISTER-PRESIDENT,
Minister van Algemene Zaken

Mr. dr. J.P. Balkenende

gebaseerd op de WOB (Wet Openbaarheid Bestuur) om informatie te verstrekken over het afschaffen van de 'Actio Popularis' WOB-verzoek behandeld.

Het afschaffen van zo een belangrijk 'Recht van een ieder', de 'Actio Popularis', had natuurlijk ruim van te voren met de burger overlegd moeten worden. Pagina grote advertenties in de media, postbus 51 uitzendingen op de radio en televisie. Debatten in de Tweede Kamer zouden toch het minste zijn geweest, maar helemaal niets van dat alles.

Het volk is overgeleverd aan...

Het publiek heeft absoluut het recht om te weten, dat het procesrecht van het volk geruisloos is gewijzigd in het procesrecht van direct belanghebbende.

Aan de jurisprudentie van de raad voor de journalistiek kunt u zien dat we nu overgeleverd zijn aan de willekeur van de rechterlijke macht. Alléén rechters bepalen of ze wél of niet een klacht in behandeling willen nemen (wél- of niet ontvankelijk zijn). Dit is het tegenovergestelde van vrijheid. Zelfs onze gezondheid wordt bedreigd, zoals de uitspraak van de raad voor de journalistiek, mede ondertekend door Ed van Thijn (PvdA), onomstotelijk laat zien.

Natuurlijk heeft ing. Ad van Rooij ook zijn ongenoegen kenbaar gemaakt over de afschaffing van de 'Actio Popularis' aan de branche die zoveel hout verwerkt: de 'Bouw'. Hij schreef een brief aan Eelco Brinkman:

*Aan: het Algemeen Verbond Bouwbedrijf (AVBB)
t.a.v. De heer mr. drs. L.C. Brinkman, voorzitter
Rotterdam, 20 maart 2006. Betreft: etikettering bouwmaterialen.*

Geachte heer Brinkman.

*'Zoals u weet heeft de Overheid geruisloos de 'Actio Popularis' afgeschaft. Zoals we zien ontstaan er op dit moment in heel het land protesten over afbraak en herbouw van woonwijken. Crooswijk Rotterdam is een voorbeeld hiervan. Als men als appellant naar de rechter stapt loopt men, sinds de Actio Popularis is afgeschaft, een groot risico, met lege handen naar huis te worden gestuurd. De grootste zorg van consumenten over nieuwbouw is op dit moment dat potentiële kopers en huurders niet geïnformeerd worden over de kwaliteit van bouwmaterialen met betrekking tot de gebruikte ingrediënten c.q. samenstelling. Gezien de toenemende mate van ziektes, allergie, huidkanker is het gewenst dat bouwmaterialen worden geëtiketteerd. Consumenten hebben recht te weten uit welke stoffen bouwmaterialen en bouwstoffen, waaronder, **geïmpregneerd hout, spaanplaat, gips, cement, stenen, beton e.d.** zijn samengesteld. Een actueel voorbeeld zijn de giftige en kankerverwekkende stoffen arseen en chroom VI in geïmpregneerd hout.*

Ondanks de verontrustende toename van huidkanker is de consument nog steeds

niet geïnformeerd. Hij heeft recht om te weten welke risico's hij loopt bij gebruik van geïmpregneerd hout m.b.t. uitlogen, het verbranden in houtkachels, open haarden, op brandstapels buiten of in elektriciteitscentrales en wat er met betreffend kankerverwekkend arseen en chroom VI vervolgens gebeurt. Komt het daarna in het oppervlaktewater, in het grondwater, in het toekomstige drinkwater, in de vis, in het zeewier, in diervoer waarin vismeel zit verwerkt en daarmee ook in de mest, in groente en fruit die worden geteeld voor menselijke consumptie? Waar blijft uiteindelijk al dat arseen en chroom VI? Deskundigen hebben ons namelijk verteld dat deze zware metalen niet kunnen worden verbrand en alleen maar kunnen worden verspreid.

"Eco-terrorisme" is een verschijnsel waarbij milieuvriendelijke en duurzame woorden worden gebruikt om de wet te kunnen overtreden en daarmee letterlijk alles te vergifigen omwille van de winst voor enkelen. Met het afgeven van eco-certificaten, duurzaamheidcertificaten wordt deze complete vergiftiging zwaar gesubsidieerd. Met het afsluiten van convenanten, zoals bij de houtimpregneerbranche en de elektriciteitsmaatschappijen, wordt voor deze gesubsidieerde vergiftiging nationaal een maatschappelijk breed draagvlak gecreëerd. Met het ondertekenen van internationale protocollen, zoals het Rio de Janeiro-protocol en het Kyoto-protocol wordt deze gesubsidieerde vergiftiging wereldwijd maatschappelijk opgedrongen. Overige wettelijke hindernissen worden met het inbouwen van tekortkomingen in wetgeving, zoals in de Bestrijdingsmiddelenwet en in de Circulaire voor Houtimpregneerbedrijven gladjes weggewerkt. Strafrechtelijk optreden hier tegen heeft de Hoge Raad der Nederlanden met haar Pikmeer-jurisprudentie geblokkeerd. Daarmee is Nederland het centrum geworden van waaruit straffeloos en wereldwijd eco-terrorisme kan worden bedreven.

Mede vanwege het dwingende besluit van de Europese Commissie m.b.t. arseen en chroom-VI in geïmpregneerd hout van 6-1-2003'.

Ing. Ad van Rooij.

Ik snuffelde verder

Er kwam geen bevredigend antwoord van ex minister Brinkman. Snuffelend in de vele orders van ing. Van Rooij komen we tot de

trieste constatering dat onze ministers en kamerleden deze meneer Van Rooij als uiterst vervelend en irritant ervaren. Minister Alders schreef van Rooij al op 16 februari 1992 (kenmerk SBM/26292002) een persoonlijke brief met de veel zeggende passage (citaat:)

PHILIPS

Philips Medical Systems

Ing. A.M.L. van Rooij
Safety Manager

Plant Management
Veenpluis 4-6
Building QA-I room 112
P.O. Box 10.000
5680 DA Best
The Netherlands

Tel: +31 40 27 62045
Fax: +31 40 27 62636
ad.van.rooij@philips.com

'... U noopt mij daarom thans een beslissing te nemen omtrent de behandeling van uw brief d.d. 16 februari en eventuele volgende brieven. Deze beslissing houdt in dat uw brieven voor kennisgeving worden aangenomen. Een inhoudelijke beantwoording zal niet meer plaatsvinden.' (einde citaat).

Hoofdstuk II

Waarom vergiftigt de Nederlandse Overheid ons?

Verantwoording

Waarom vergiftigt de Nederlandse Overheid doelbewust onze gehele bevolking met tientallen miljoenen kilogrammen kankerverwekkende stoffen en waarom wordt deze chemische genocide ook nog eens met miljarden gesubsidieerd? Op deze manier betalen wij, bijna 17 miljoen Nederlanders, aan onze eigen dood door vergiftiging.

In Nederland werd men aangespoord om vooral geen tropisch hardhout meer te gebruiken want nu er geïmpregneerd hout op de markt was gekomen spaarde men de regenwouden door dat geïmpregneerde hout te kopen. Wie kwam er trouwens destijds met deze onzinnige en volslagen belachelijke redenatie? Het kappen van bossen is nog nooit zo hard gegaan als in de afgelopen jaren en het heeft dus niets geholpen dat Nederland geïmpregneerd hout uit-vent! Maar in 1992 verleende het ministerie van VROM milieuvergunningen (!) aan rond 38 Nederlandse hout-impregneerbedrijven. Intussen zijn dat er heel wat meer geworden want wie geïmpregneerd hout ging gebruiken, kreeg tot 75 procent van zijn kosten vergoed uit de schatkist.

'Schoon hout wordt dus volgepropt met chemisch afval van de zwaarste categorie 'Klasse 1' op de lijst van kankerverwekkende stoffen', schreef ing. Van Rooij en van hem komen we aan de weet dat deze stoffen in water oplosbaar zijn ('en dwars door de menselijke huid gaan!'). Ze komen vervolgens in het drinkwater, in planten en worden dan weer gegeten door koeien en schapen die vervolgens weer door de mens worden opgegeten. Of via de grond komen ze terecht in groenten of fruit.

En wij maar spreken van het keurig nette en schone Nederland? Ach, dat is het toch allang niet meer! Het vergiftigingsbeleid van het ministerie van VROM is goedgekeurd.

Zij zijn er mede verantwoordelijk voor dat op termijn, en wel binnen 30

jaar, het grootste deel van ons volk vrijwel zeker ziek zal worden. Men hoeft geen profeet te zijn om een grote kankerexplosie te kunnen voorspellen. En voor wie een paar kinderen heeft en zit te denken over wat ze zouden moeten worden in de toekomst is er maar één advies: laat ze studeren voor kankerspecialist, want dat is het beroep waar Nederland over 30 jaar om zit te springen. De immens grote economische en ecologische schade is al niet meer terug te draaien of zelfs maar te betalen!

Nu gaat er dus 450 miljoen naar het buitenland om dáár de bedrijven te stimuleren 'schoner' te gaan produceren. Zou het soms gebruikt worden om, evenals in Nederland, daarmee een basis te creëren om ook het buitenland te vergiftigen met kankerverwekkende stoffen onder de dekmantel van het Kyoto Protocol van de APEC? (*Asia Pacific Economic Cooperation*).

Kyoto-protocol

De 55 landen

De APEC is een samenwerkingsverband van landen rond de Grote Oceaan. Het werd ooit opgericht als een soort economisch forum, maar heeft zijn werkterrein in de loop der jaren snel uitgebreid en ze bestaat nu uit: Australië, Brunei, Canada, Chili, China, de Filippijnen, Hongkong, Indonesië, Japan, Maleisië, Mexico, Nieuw-Zeeland, Papoea Nieuw-Guinea, Peru, Rusland, Singapore, Taiwan, Thailand, de Verenigde Staten, Vietnam en Zuid-Korea. De afgevaardigden van deze 21 lidstaten hebben destijds tijdens een topconferentie in Australië een milieuakkoord gesloten, dat direct op kritiek kon rekenen vanwege de bescheiden doelstellingen die bovendien niet in concrete getallen zijn uitgedrukt.

Het akkoord kent twee centrale doelstellingen: de eerste op het gebied van energieverbruik; de tweede om het met bos bedekte deel van het aardoppervlak te vergroten. Het is de uitkomst van lange en moeizame onderhandelingen over de mate waarin ontwikkelde landen en landen in het proces van ontwikkeling aan die doelstellingen moeten bijdragen. Critici van het verdrag wijzen op de vrijblijvendheid van de gestelde doelen en het ontbreken van normen voor de uitstoot van broeikasgassen die de opwarming van de aarde veroorzaken.

Hoewel het resultaat een verdrag is vol concessies, biedt het feit dat men overeenstemming heeft weten te bereiken, hoop voor de tot stand koming van een wereldwijd nieuw verdrag ter vervanging van dit zgn. Kyoto-protocol.

'De APEC-leiders hebben internationale overeenstemming bereikt voor hun regio en voor de wereld', zei een tevreden gastheer van de topconferentie, de Australische premier John Howard, buiten het karakteristieke operagebouw

van Sydney, waar de leiders bijeen waren gekomen. Rond de drieduizend actievoerders demonstreerden fel tegen het op handel gerichte beleid van de APEC maar vooral tegen de Amerikaanse president Bush en zijn oorlog in Irak. Het ging er soms heftig aan toe op straat en menige straattegel verdween in een winkelruit.

Maar wat hadden die dames en heren van de APEC nu precies afgesproken? Men zou wereldwijd gaan proberen de broeikasgassen zoals koolstofdioxide, methaangas, lachgas en fluorverbindingen terug te dringen met gemiddeld zo'n 5,2%. Dit was natuurlijk al direct een onderwerp van discussie want niet ieder land is even groot en even dicht bevolkt en daarom waren er voor ieder land afzonderlijk normen afgesproken. Het verdrag zou wereldwijd worden uitgevoerd als tenminste vertegenwoordigers van 55 landen hun handtekening eronder hadden geplaatst en het met een mooi woord geratificeerd zou zijn. Maar George Bush, president van Amerika, vreesde dat met het zetten van zijn handtekening de toch al zwakke Amerikaanse economie schade zou ondervinden. Hij moest niets hebben van die regeltjes en tekende dus niet. De minister-president van Australië volgde heel gediensstig zijn grote voorbeeld Bush en daarom duurde het tot 30 september 2004 voordat het Kyoto-protocol een feit werd dankzij Rusland.

Daar stemde de Doema voor het ondertekenen en dus gingen 55 landen met uitzondering van Amerika akkoord met de richtlijnen. Die richtlijnen behelsden dat al deze landen ook iets zouden gaan doen aan het milieu en de bescherming daarvan. Nederland had klaarblijkelijk zo zijn eigen idee over hoe je de regenwouden moest sparen. Wij zouden geen hout uit de landen met de regenwouden meer afnemen, maar hout uit de regio gaan impregneren met Wolmanzouten...

De houtkap in de regenwouden gaat overigens in ijzingwekkend tempo door!

Nederlands antwoord op milieuproblemen: Wolmanzouten!

De verantwoordelijke mensen

Wat zijn de namen van die politici die onze samenleving, volgens Van Rooij massaal zouden willen ombrengen? Zijn antwoord op die vraag is heel simpel want de mensen die deze chemische genocide doorvoerden, hebben hun handtekening gezet voor deze massale vergiftiging van mens, dier en milieu onder 'Het milieubeleid basismetaalindustrie' en dat zijn volgens de heer Van Rooij.

- 1 J.G.M. Alders, namens het ministerie van Voorlichting Ruimtelijke Ordening Milieubeheer (kortweg VROM). Hij was commissaris van de Koningin tot 2007 te Groningen en voorzitter van Gedeputeerde Staten van de provincie Groningen.
- 2 Minister dr. J.E. Andriessen, namens het ministerie van Economische Zaken.
- 3 Minister J.R.H. Maij-Weggen namens het ministerie van Verkeer en Waterstaat.
- 4 De heer J. Sonneveld namens het Interprovinciaal Overleg.
- 5 Drs. P.Ph. Dordregter namens de Vereniging van Nederlandse Gemeenten.
- 6 Dr. Ir. J. IJff en Mr. C.Th. Smit namens de Unie van Waterschappen.
- 7 Ir. O.H.A. van Royen namens de Stichting Basismetalaalindustrie en Milieu.

Bovengenoemde personen hebben, naar verluidt, hiermee op 10 maart 1992 een samenwerkingsovereenkomst afgesloten waarin is beslist dat de 220.000 ton jarosiet die Billiton (lees: Budelco/Shell) jaarlijks aan gevaarlijk afval opslaat in het jaar 2000 moet zijn teruggebracht naar 11.000 ton.

209.000 Ton daarvan moet worden hergebruikt.

In deze overeenkomst is aan bovengenoemde deelnemers en de deelnemers uit de overleggroep en taakgroepen een, let u even op: geheimhoudingsplicht opgelegd!

In overeenstemming met die intentieverklaring moest de metaalindustrie Billiton, van het kabinet Lubbers III, het concentraat aan zware metalen als arseen, chroom en koper uit het jarosiet halen en waarvoor de industrie véél belangstelling had en heeft.

Hickson en Garantor B.V. bij Nijmegen, (voorheen van Swaij Laranta B.V.) verwerkt (e) dit concentraat aan zware metalen in haar bestrijdingsmiddel Superwolmanzout-Co.

Er zijn twee soorten Wolmanzouten

Ze worden CC- en CCA zouten genoemd.

De CC zouten bevatten chroomtrioxyde en koper II oxyde.

De CCA variant bevat dit ook maar daar zit dan nog eens het giftige arseen-zuur bij.

Koper en arseen worden toegepast vanwege hun schimmel- en insecten-dodende werking. Chroom is vooral belangrijk voor de fixatie.

Wat zijn nu de eigenschappen van bijvoorbeeld arseenzuur? Het is een zwarte lijststof voor water, bodem en lucht. Het is zeer giftig bij inademing

en ook als stofdeeltjes in de lucht of via aanraking met de huid doordat men bijvoorbeeld een beetje vochtige plank vast pakt.

Chroomtrioxide is ook een zwarte lijststof. Besmetting vindt plaats via de lucht, door ademhaling of via de huid, door aanraking. Een andere mogelijkheid is via het maagdarmkanaal, door besmette voeding.

Ik citeer een gedeelte van een brief die de heer Van Rooij schreef over deze gifstoffen uit 1992:

'... En er is sprake van grootschalige fraude en onwil van de medeschuldige Overheid om tot vervolging over te gaan. Oud Ombudsman Oosting gedroeg zich bij de vuurwerkramp in Enschede even nalatig als bij de giframp van het geïmpregneerde hout.

Ir. W. J. Homan van Hout Research ontkent op de opiniepagina van KN 29, 30 april, dat zijn industrie onderdeel van een "milieumaffia" is. Ik gebruikte deze term in het artikel 'Hoge Raad dekt grootschalige milieuvervuiling' uit het KN van 2 maart 2001.

Bovendien beweert Homan, op grond van onderzoek van zijn "onafhankelijke onderzoeksinstelling" dat verduurzaamd hout "géén invloed op de gezondheid heeft en géén merkbaar effect op het milieu".

Ik heb bewijsstukken die aantonen dat op de verpakking van het bestrijdingsmiddel Superwolmanzout-Co staat: 304 g/l arseenpentoxide bevat, terwijl er in werkelijkheid 374 g/l arseenzuur in zit. Deze foutieve etikettering heeft producent Hickson Garant B.V. in samenspanning met het Ministerie van VWS en het college voor de toelating van bestrijdingsmiddelen al vanaf 6 april 1992 opzettelijk aangebracht.

Arseenpentoxide heeft als VN nummer 1559 en is giftig bij inademing of opnamen van het stof door de mond. Arseenzuur heeft als VN nummer 1553 en is zeer giftig en levensgevaarlijk bij inademing, opname door de mond of huidcontact. Zo gevaarlijk dat Hickson krachtens verordening EG 142/97 rechtstreeks aan de Europese Commissie alle gegevens had moeten verstrekken over geïmporteerde dan wel geproduceerde producten waarin arseenzuur is verwerkt. Deze gegevens dienen als basis voor een Europese risicobeoordeling. Met deze opzettelijke foute etikettering heeft Hickson niet alleen de voorschriften overtreden maar ook de rechtstreeks vanuit de EU opgelegde risicobeoordeling weten te ontduiken.

Van dit zware milieumisdrijf heb ik ruim 5 jaar geleden aangifte gedaan en bovendien mr. M. Oosting, als Nationale Ombudsman, op de hoogte gebracht. Er gebeurde echter niets.'

Burgemeester worden kan je overkomen

Soms zijn kleine berichtjes in de krant heel erg interessant. Daarom wil ik

u er één onder de aandacht brengen. 'Budel kreeg een nieuwe burgemeester'!

Tja, ik ben het met u eens dat dit geen wereldschokkend nieuws is en daarom heeft het Brabants Dagblad ook gemeend er maar een paar regeltjes aan te moeten besteden want er zijn wel meer kleine plaatsjes die met spoed een nieuwe burgemeester krijgen. De oudere generatie mannelijke lezers kent het 25 kilometer onder Eindhoven gelegen plaatsje vanwege de legerplaats. Er zijn in Budel wat oude huizen, een paar lelijke 19de eeuwse kerken, wat windmolens en de fabriek van Budelco en dan hebben we alle bezienswaardigheden wel gehad.

Wat betreft die fabriek van Budelco? Inderdaad, het is de fabriek van Shell, waar ze die gifrommel maken die ze met Wolmanzouten verwerken. Het is natuurlijk ook puur toeval dat die nieuwe burgervader van Budel vanaf 1992 dezelfde gemeentesecretaris van Sint Oedenrode is geweest. Onder zijn secretariaat is de 'corruptie' rondom het houtimpregneerbedrijf Gebr. Van Aarle B.V. pas goed begonnen, als ik de heer Van Rooij mag geloven.

Dat gevaarlijke gifafval, dat arseenzuur, chromtrioxide enz, dat de Gebr. Van Aarle in hun geïmpregneerde hout verwerken is van die zelfde firma Budelco afkomstig en die nieuwe burgemeester van Budel blijkt toevallig de neef te zijn van minister Jorritsma.

Overigens, burgemeesters worden altijd door een hooggeplaatst iemand in Nederland voorgedragen en het zal ook wel toeval zijn dat die persoon vele aandelen van de Shell schijnt te bezitten. Het is volgens ing. Van Rooij de Shell die de grote boosdoener is.

Hoewel het niet te bewijzen is krijg je toch wel de indruk dat deze bevordering is geregeld om alles onder de pet te houden om zo nog langer te kunnen blijven doorgaan met het dumpen van deze gifstoffen.

De verspreiding van dit materiaal is grootschalig en de herkomst uiterst moeilijk te achterhalen omdat er verschillende samenstellingen van chemisch afval zijn ontstaan afkomstig uit de industrie, elektriciteitscentrales en huisvuilverbrandingsovens. Dat is natuurlijk ergens een doodnormale zaak want waar men iets produceert ontstaat afval en dat moet men ergens weer kwijt.

Minder bekend is dat er ook nog heel veel geïmporteerd afval bij zit uit Polen. Wat moeten wij in godsnaam met het afval uit een groot land als Polen? 'Tja, dat is een politieke beslissing', hoor je dan een insider, die leeft van dergelijk afval, roepen. Hoe meer afval, des te beter voor zijn bedrijf. Afval is handel en een bedrijf in afval is blij met al die gigantische stromen rotzooi want dat is goed voor zijn omzet en waar het vandaan komt zal ze een zorg zijn. Maar er komt ook afval uit India, Taiwan en zelfs uit Israël! En dat zijn landen die niet naast de deur liggen en dan krijg je toch de indruk dat er hier sprake is van een geheim netwerk want waarom wordt het afval uit Israël en Taiwan in

Nederland 'opgeruimd'? Op die vraag heb ik nog steeds geen plausibel antwoord gekregen. Afgezien van de vraag wat wij met de troep uit die landen moeten is het uitermate interessant om te weten waar dat afval uit bestaat; zitten daar misschien ook zware gifstoffen tussen? Een onderzoek naar dat specifieke afval is nooit gedaan of bekend gemaakt want dat schijnt men niet nodig te vinden. Gezien het gerommel met het geïmpregneerde hout en het gebrek aan controle er op, zou er dus van alles tussen kunnen zitten zoals zware metalen en misschien zelfs radioactief afval? Dioxine, Strontium of Plutonium?

De uitvinder en zijn Wolmanzouten

De uitvinder

De doorsnee burger heeft er nog nooit van gehoord. Ik vroeg aan een kennis of deze wist wat Wolmanzouten waren en de man moest even diep nadenken en meende dat het iets voor in de keuken moest zijn. 'Ine, laat mij eens raden, is het net zoiets als zeezout?', kreeg ik tot mijn verbazing te horen. Maar dat Wolmanzout kan men beter niet op een patatje of wat dan ook doen; het is niet zo goed voor de tanden en ook de maag zou er niet zo blij mee zijn.

De nu zo bekend geworden naam Wolmanzouten van het gewolmaniseerd hout, danken we aan de Poolse dr. Karl Heinrich Wolman die in 1911 een fabriek startte. Gewolmaniseerd hout is feitelijk een synoniem voor 'keteldruk geïmpregneerd hout'. Men denkt dat men daar goed bezig is, maar niets is minder waar, oordeelt u zelf...

Een timmerman werd in Nederland slachtoffer van chemische vergiftiging met de hier genoemde Wolmanzouten, waardoor zijn zenuwbanen beschadigd raakten als gevolg van het verwerken van dat geïmpregneerde, volgens de Nederlandse Overheid 'onschuldige' hout. Soms was het nog vochtig van het impregneren en hij beseftte niet hoe gevaarlijk dat wel was en dat zal je dus als hardwerkende timmerman en vader van drie kinderen maar overkomen!

Wolman
Das Original im
Holzschutz

Der Tradition verbunden
Dem Fortschritt verpflichtet

De voor dit hout gebruikte impregneermiddelen zijn levensgevaarlijk en asbest is maar een bagatel vergeleken met deze stoffen!

Alleen al in Nederland wordt jaarlijks via het geïmpregneerde hout zo'n 300.000 kilogram arseenzuur en zo'n 600.000 kilogram chroomtrioxide op oncontroleerbare manier onzichtbaar in het oppervlakte water, de bodem en de lucht afgevoerd.

De les uit het bovenstaande is:

- Gebruik nooit geïmpregneerd hout.
- Zet er nooit een hogedrukspuit op en wees voorzichtig met het bewerken ervan. Dus nooit zagen, boren of schuren in dat geïmpregneerde hout.
- Verbrandt het **nóóit** want de dampen zijn zwaar giftig, net als de as die overblijft.
- Na een brand van een schuurtje of tuinhuis waarin dit hout is verwerkt is de uitstoot van uiterst kankerverwekkende arseen en chroom VI in de lucht extreem hoog. Na verbranding komt 20 tot 80% in de lucht. De uiterst fijne deeltjes dringen in de longblaasjes door en veroorzaken longkanker. Wat we ook vaak tegen zullen komen zijn dioxine en zware metalen als lood, die bij het verbranden van dit geïmpregneerde hout vrijkomen. Dit als gevolg van aanwezige stoffen die niet op het etiket staan vermeld.

Wat staat u voor ernstigs te wachten

Wat er gebeurt bij de brand van een fabrieksterrein waar ook nog olieresten, oplosmiddelen en chemisch afval of verf zijn opgeslagen, laat zich raden. De hoogste concentraties kwamen vrij bij branden met grote hoeveelheden koolwaterstoffen, zoals een opslagloods met kunststoffen of een verffabriek, want ook daar vinden we tegenwoordig schuttingen, deuren of vlonders van dat door de Overheid gesubsidieerde gewolmaniseerd hout.

Gewolmaniseerd hout is zó vreselijk giftig dat je het volgens de Europese richtlijnen niet eens met je blote handen mag aanraken! Maar in bouwbedrijven zie je regelmatig medewerkers er vrolijk mee sjouwen en natuurlijk met blote handen. Eén ding is zeker, over een jaar of tien zit een aantal van hen in het Anthonie van Leeuwenhoek ziekenhuis in de wachtkamer met een ernstige vorm van kanker. We zullen het er maar niet over hebben dat u mevrouw, die in aanraking komt met dit gif, menstruatie problemen kunt krijgen en dat het de oorzaak kan zijn van een miskraam of een kind met ernstige ontwikkelingsstoornissen.

De heren die stoer met hun traploze boormachine in de aanslag met grote regelmaat schroeven in betonnen muren draaien, moet ik ernstig waarschuwen: ze kunnen kanker aan hun testikels krijgen na het inademen van giftige

stofwolken van dat beton, dat volgens architect Joop Leeuwenkamp natuurlijk is bedoeld als bouw materiaal.

De heer Leeuwenkamp: 'Ja, die problemen die ontstaan bij het verwerken van vliegias en bodemas in bouwmaterialen zijn mij, en iedere architect bekend. Je moet toch ergens heen met al dat giftige afval? Maar, zolang men vliegias en bodemas heeft verpakt in het beton is er niets mee aan de hand en is het relatief ongevaarlijk voor de gezondheid. Het probleem begint pas als de consument in dat beton gaat inbreken en men geen stofkapje gebruikt'.

Te koop bij uw bouwmarkt

Op de vlucht voor Wolmanzouten

Architect Joop Leeuwenkamp van het bekende Architectenburo Leeuwenkamp uit Alkmaar vertelde mij rond Kerst 2007 dat het gebruik van gewolmaniseerd hout in de bouw sinds de jaren tachtig verboden is in Nederland maar daar blijkt niet iedereen zich aan te houden.

Een gemeentelijk woordvoerder in Lelystad stelt dat bij de bouw van het

Een bankje van hout met chroom VI en arseen zit ook lekker als je van niets weet.

Foto: Ine Veen.

Ing. Ad van Rooij en burgemeester Peter Maas van Sint Oedenrode.

zogenaamde Sidhadorp aldaar, geen enkele reden was om gewolmaniseerd hout niet te gebruiken. Toen de wijk al jaren oud was is gebleken dat er wel degelijk giftige stoffen in het hout zaten! In de houten voorgevels was gewolmaniseerd hout verwerkt en werden de bewoners danig ongerust over de verwerking hierin van de kankerverwekkende stoffen arseen en chroom VI, maar volgens de GGD bestond er géén gevaar voor de gezondheid van de mensen, want bij de start van de bouw voldeed het aan alle veiligheidsnormen van de toenmalig geldende bouw- en milieuregels. Volgens het onderzoek instituut TNO waren de gevels in de begintijd een keertje geïnspecteerd. De uitkomst luidde toen: géén noemenswaardige problemen! Pas later bracht een herhalingsonderzoek aan het licht, dat er wel degelijk giftigere stoffen inzaten dan men aanvankelijk had gedacht. Een zegsman van de gemeente vergeleek het met de uitwerking zoals dit bij asbest het geval was. Deskundigen hadden namelijk inder tijd doorgekregen dat het inademen van de asbestvezeltjes aan de gezondheid ernstige schade kan toebrengen. De dorpelingen van Sidhadorp zullen intussen wel veelvuldig verhuisd zijn uit angst voor deze Wolmanzouten!

Aan deze wereldwijde gesubsidieerde vergiftiging, gepleegd via de circa 40 dekmantelbedrijven, zou toch eindelijk eens een einde moeten komen.

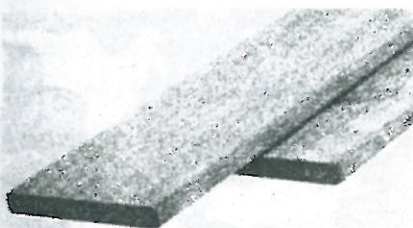
Een integere en bevlogen redactrice van *Het echte nieuws* bezocht een bouwmarkt om er eens rond te vragen over dat gewolmaniseerde hout en men ver-

telde haar dat in hun hout al 10 jaar geen Wolmanzout meer verwerkt zat. Men vertelde zelfs doodleuk dat het hier meer ging om een soortnaam, ja, ja... Maar ze liet zich niet beetnemen! Men heeft die opmerking later toch maar snel weer verwijderd van hun website om geen verwarring te stichten want eerder in het jaar adviseerde dezelfde bouwmarkt zelfs om bijvoorbeeld geen vruchten te eten van planten die vlakbij geïmpregneerd hout groeiden, maar daar moet u natuurlijk niets achter zoeken hè? Er is natuurlijk niets aan de hand, of wel?

De redactrice had gevraagd welke stoffen er dan wel in hun hout zaten en waar die geel/groenachtige kleur dan vandaan kwam, waarom ze eerst Wolmanzouten als soortnaam gebruikten en wie de leverancier was? Er viel even een stilte.

Later ontving ze een brief waarin men haar bedankte voor haar getoonde interesse en ze kreeg ook zomaar een cadeautje toegestuurd!

De betreffende bouwmarkt verwijderde het advies voor de aanschaf van gewolmaniseerde hout, maar ze blijven het nog wel verkopen, en hoe gevaarlijk dat dan wel is, dat vermelden zij niet meer. Immers het gaat in dit leven om geld en nog eens geld. Maar er zijn natuurlijk meerdere bouwmarkten die gewolmaniseerd hout verkopen. Een andere firma biedt óók een enorm assortiment aan van dat 'onder keteldruk met een bestrijdingsmiddel geïmpregneerde hout', zoals het op hun website staat. Opvallend is dat veel tuinhuisjes en kinderspeeltoestellen bij dit bedrijf van een verfje zijn voorzien want dan vallen ze volgens de wet gewoon onder een andere categorie en dan is het ineens 'minder giftig'. Bijna alle bouwmarkten en tuincentra hier in Nederland bieden dat geïmpregneerde hout nog steeds te koop aan, terwijl het al vanaf juni 2004 zelfs wettelijk verboden is!

Schuttingplanken
16 mm. dik. Gewolmaniseerd.
400 cm. **4.50**
300 cm. **3.75**
240 cm. **2.75**
180 cm. **2.-**

Palen Gewolmaniseerd
68 x 68 mm. Geschaafd.
400 cm. **9.95**
290 cm. **7.50**
270 cm. **6.75**
240 cm. **6.-**
180 cm. **4.50**

En waar het niet allemaal in zit

Vervelende berichten drongen natuurlijk ook door bij het ministerie van VROM en tijdens het bewind van minister Hans Alders werd het KOMO-keur voor geïmpregneerd hout bedacht!

Kort en goed, het gaat om hout dat behandeld is met die uiterst giftige Wolmanzouten en waarvan weer tuinmeubelen, kinderspeeltoestellen, tuinschuttingen, schuurtjes, palen, hekken, plantenbakken, krukjes, picknick tafels enz.

Advertentie uit oktober 2007.

werden gemaakt en waarvan in het buitenland zelfs het aanraken met blote handen van dit soort materiaal afgeraden wordt en de vervaardiging verboden is.

Dat zwaar kankerverwekkende en giftige hout wordt in Nederland gewoon verkocht met... een KOMO-keur! Dat scheidt vertrouwen bij het publiek niet-waar? Vooral als je, zoals de firma Hillhout de boel soms gewoon in een gezellig kleurtje laat schilderen want geverfd giftig hout is toch wettelijk toegestaan? En toch ook een beetje minder giftig... zegt u nou zelf? Nou ja, er zit natuurlijk wel hetzelfde gif in en als die verf een in water oplosbare verf is, dan is het natuurlijk je reinste flauwekul. Maar, regels zijn regels en Hillhout heeft deze idiote wettelijke voorschriften natuurlijk niet zelf gemaakt. En dat u en uw kroost van deze rommel kanker kunnen krijgen is natuurlijk van geen enkel belang zolang de kassa maar rinkelt.

Een echtpaar uit Eindhoven meldde het volgende:

'Sinds een jaar of twee is er op de oude plek een nieuw schoolgebouw gekomen en tevens is ook het schoolplein totaal vernieuwd. Naast een betonnen zandbak, ijzeren speeltoestellen en betonnen pingpongtafels, heeft men uitvoerig gebruik gemaakt van geïmpregneerd hout. Er is een doolhofje van verduurzaamd houten palen gekomen; een zandbak ommuurd met dit hout en: verspreid over het gehele terrein staan ook muurtjes van geïmpregneerde houten palen.

Ik was, net als de rest van het Nederlandse volk, totaal niet op de hoogte van de gevaarlijke stoffen die in dit hout met hun dodelijke giftigheid zitten. Maar in de zomer van 2006 kwam ik in contact met de hogere veiligheidkundige, de heer Ad van Rooij en heb door zijn expertise in deze sindsdien kennis genomen van de stoffen die in dit hout verwerkt zijn en de respectievelijke gevaren ervan. Ik sprak met de directie van deze Eindhovense school hierover en meteen werd er een onderzoek gedaan uitgevoerd door SEARCH B.V. Ondanks dat deze monsterneming feilloos werd uitgevoerd, zijn er toch vele vraagtekens bij te zetten want bij het over-

leggen van het rapport door de directeur aan mij, kwam naar voren dat er gelukkig geen vuiligheid was aangetroffen en ik het hiermee maar moest doen want het hout was zelfs voorzien van een KOMO-keurmerk'.

Schoolplein van de basisschool ESB te Eindhoven.

*In Heiloo laat men oude in stukken gezaagde bomen in het bos liggen. Het is leuk voor kinderen om in te spelen en in de herfst tieren er welig allerlei zeldzame paddenstoelen.
Foto: Ine Veen.*

Vervolgens stuurde de directeur de heer Van Barneveld aan alle ouders van de leerlingen een brief, waarin stond dat er geen gevaar aanwezig was omdat het geïmpregneerde hout nu eenmaal geleverd is mét een KOMO-sticker! Visueel is dit geïmpregneerde hout niet te onderscheiden van andere houtsoorten, maar zoals bouw en sloopafvalhout mag het niet door de houtversnipperaar worden gehaald. Dat heet vershredderen in vaktaal en behoort verbrand te worden op 1200 graden Celsius want impregneren van hout met Wolmanzouten schijnt levensgevaarlijk te zijn. Het inademen van de zouten lijdt tot longkanker en bij regenweer stroomt het arseen en chroom VI met het water uit het hout, komt in het slotwater terecht, in de grond en vervolgens in het gras dat weer gegeten wordt door schapen en koeien en dat vlees consumeren wij weer. Het giftige geïmpregneerde hout werd zelfs als beschoeiing gebruikt in vijvers en sloten en daar het water bij warm weer vreemd begon te kleuren, heeft men alles op sommige plaatsen toch maar weer weggehaald. Maar er zijn gelukkig nog meer instituten waar men kan aankloppen voor onze veiligheid en dus besloot ing. Van Rooij eens de KEMA te waarschuwen. De afkorting KEMA staat voor Keuring Electronische Materieel Arnhem. Ze werden in 1927 opge-

richt om iets te doen aan het geknoei met elektrische apparaten. Dit fameuze instituut heeft een grote naam opgebouwd want het eerst kijkt een Nederlander naar de prijs van een wasmachine, een scheerapparaat of een magnetron die hij wil kopen en daarna of hij door de KEMA is gekeurd. Is dat laatste niet het geval dan aarzelen toch een hoop aspirant kopers en zien vaak af van de aanschaf.

Van Rooij ontving in 2002 van KEMA Registered Quality B.V. het volgende bericht naar aanleiding van zijn brandbrief:

'Geachte heer van Rooij,

Van onze heer A.G. Grooters heb ik uw informatiepakket gekregen, met het verzoek een reactie te geven. De hoeveelheid informatie is indrukwekkend. Ik kan echter alleen ingaan op het onderwerp speeltoestellen in relatie tot impregneermiddelen.

Het besluit Attractie en Speeltoestellen zegt niets over een verbod op impregneermiddelen als zodanig. De aanwezigheid van impregneermiddelen kunnen wij daarom niet als argument gebruiken om speeltoestellen af te keuren. Een keuringsinstantie volgt bij keuringen de eisen van het Besluit en de daarbij behorende Europese normen. De gedachte achter het besluit is natuurlijk de veiligheid en de gezondheid van de kinderen die met speeltoestellen in aanraking komen. Eisen ten aanzien van impregneermiddelen zijn echter niet gesteld. Er is op dit moment wel een vrijwillig keurmerk op de markt, het zogenaamde Milieukeurmerk. Alle fabrikanten van speeltoestellen die dit keurmerk willen voeren, garanderen onder andere dat hun speeltoestellen géén impregneermiddelen of gevaarlijke stoffen bevatten. KEMA staat volledig achter dit keurmerk en is dan ook één van de keuringsinstanties die zijn aangewezen om keuringen uit te voeren in het kader van dit keurmerk.

Met vriendelijke groet.

KEMA Registered Quality B.V.

E.D. van Essen.'

In het Brabants Dagblad leest men een paar jaar later op dinsdag 14 december 1999:

'Verbod op tuinhout komt niet op korte termijn!

Het ziet ernaar uit dat een definitief verbod op de toepassing van Wolmanzouten, die gebruikt worden voor het impregneren van tuinhout en speeltoestellen, nog éven op zich laat wachten. De Vereniging van Houtimpregneerbedrijven (VHN) maakt gebruik van alle juridische mogelijkheden die haar ten dienste staan om het verbod buiten de deur te houden. Voorlopig blijven schuttingdelen en dergelijke gewoon in de handel te koop.'

Te laat!

In het jaar 2000 probeerde de regering van Nederland een totaalverbod tot stand te brengen, maar nog helemaal niets is ervan waargemaakt.

Staatssecretaris Van Geel van Milieu was één van de weinige politici in Den Haag die zich wel degelijk bewust was van de gevaren. Hij wilde dat er een totaalverbod voor geïmpregneerd hout kwam in verband met risico's voor de gezondheid en het milieu! Hij zou zich daarvoor sterk maken bij de Europese Commissie. Er zal een Europees verbod op hout komen dat is behandeld met arseen. Maar Van Geel vindt dat niet genoeg. 'Ook zware metalen als koper en chroom moeten vanwege risico voor de gezondheid niet meer worden gebruikt', zei hij voor de AVRO-radio in januari 2005.

Vroeg of laat zou al dat arseen en chroom dat 'tijdelijk' in het geïmpregneerde hout zit opgeborgen in opgeloste vorm als arseenzuur en chroomtrioxide vrij in ons oppervlaktewater, grondwater en drinkwater terecht komen, en het is al lang zover...

Wolmanzouten in de Noordzee

Valse etiketten

Op 21 december 2003 verloor het onder Ethiopische vlag varende vrachtschip Andinet in zwaar weer ten noordwesten van Texel een deel van zijn dekklading. Tijdens deze vliegende storm meldde de Vlaams sprekende kapitein dat er een geelachtige substantie de zee instroomde. De containers bevatten vaten met de zwaar giftige Wolmanzouten. Een mengsel dus van arseenverbindingen, chroom- en koperverbindingen (arseenpentoxide) dat wordt gebruikt om naaldhout tegen houtrot te beschermen, zo meldde ons de Telegraaf. Drie containers gingen in zijn geheel overboord en een vierde container brak aan boord open op het dek, zodat drie en zestig losse vaten vol met gif in zee rolden.

Aanvankelijk was de Overheid bang dat de containers en vaten op Texel en Vlieland aan land zouden spoelen. Als daarbij een ongeluk zou gebeuren en de kankerverwekkende arseenverbindingen vrij zouden zijn gekomen, dan was er sprake geweest van een acute giframp. De kustwacht speurde het zeegebied af maar kon geen drijvende containers ontdekken. Toen eenmaal duidelijk was dat ze gezonken waren staakte men de zoektocht omdat het acute gevaar geweken was.

Het schip was op weg naar het Duitse Bremerhaven. Pas enkele weken na het ongeluk, bleek dat het schip, de Andinet, óók nog ongeveer vijftig lege gifvaten aan boord had staan en dus kwam aan het licht dat deze vaten op 21 december waren stukgeslagen en waardoor er nog eens 5000 liter in zee was

gestroomd. Nu zal de Noordzee er niet onmiddellijk aan doodgaan, maar het betreft wel een zeer giftige stof, waar met name de kleinere organismen veel schade van zullen ondervinden. Vissen kunnen al bij lage concentraties arseen doodgaan en vissen met té veel arseen zijn natuurlijk niet meer geschikt voor consumptie. Platvis uit de Noordzee was bijvoorbeeld zodanig verontreinigd met zware metalen dat die niet verkocht zou moeten worden, omdat de veiligheidsnormen véér werden overschietende er was zelfs een waarschuwing uitgegaan naar het ministerie van Visserij dat er in een flinke straal rondom de plek van deze ramp niet gevestigd mocht worden. Maar: de leugen lijkt te regeren in Nederland!

De lading van de Andinet bevatte namelijk iets heel anders!

Doordat de inhoud van deze containers nog véél gevaarlijker was dan men zou moeten geloven en men dat toch een beetje verontrustend vond heeft de Overheid opzettelijk verkeerde etiketten laten aanbrengen en zo bestond het giftige hout-impregneermiddel arseenpentoxide uit arseenzuur en dat is vele malen giftiger dan wat er op de etiketten stond.

Drie Containers, drie en zestig losse vaten, vijftig vaten stonden aan boord te lekken en vijfduizend liter vloeistof stroomde zomaar de Noordzee in! Zo zat de werkelijkheid in elkaar.

Trafigura

In de Amsterdamse Haven heeft men in maart 2007 voor de tweede keer een lading hoog giftig scheepsafval proberen te lossen!

Het ging om olieafval van de tanker Thorn Thyra, die door Trafigura was gecharterd. Achter deze naam verschuilt zich een maatschappij die werd opgericht in 1993 door de heren Claude Dauphin en Eric de Turkheim. Gelukkig greep de Inspectie Verkeer en Waterstaat meteen in want dit incident vertoonde grote gelijkenis met de Probo Koala, waarvan de lading een jaar eerder in Ivoorkust een ware ramp veroorzaakte. Zwaar giftig afval werd daar op de kust gedumpt en vele mensen zijn er ernstig ziek door geworden en gestorven. De directie van Trafigura ging even om de tafel zitten met een paar hoge vertegenwoordigers van het Afrikaanse land, trok even het chequeboek en vulde voor de regering van Ivoorkust een bedrag in van naar men zegt honderd vijfenveertig miljoen euro. Dat lijkt veel geld maar nu was die honderd vijf en veertig miljoen euro een bagatel voor een bedrijf dat vijftig kantoren in zes en dertig landen heeft en in 2007, volgens hun boekhouding, een jaaromzet had van maar liefst vijfenveertig miljard euro! Die cheque van honderd vijf en veertig miljoen euro zal wel grotendeels op de Zwitserse bankrekeningen van de Afrikaanse machthebbers zijn verdwenen. Het schip Probo Koala was destijds eveneens ingehuurd door Trafigura!

Vuurwerkkramp Enschede: munitie, dus... valse etiketten!

Het zal u wellicht zijn ontgaan, maar Superwolmanzout-Co komen we ook weer tegen bij die merkwaardige vuurwerk ramp in Enschede waar op 13 mei 2000 door een ontploffing in de vuurwerkfabriek S.E. Fireworks de hele wijk Roombeek in een klap van de kaart verdween. Er waren drie en twintig doden en negenhonderd en vijftig gewonden en vierhonderd vijfenveertig miljoen euro schade. Vijftienhonderd woningen buiten het verwoeste Roombeek waren beschadigd en zelfs vijfhonderd bedrijven en dat allemaal door de ontploffing van een simpel vuurwerkfabriekje of hadden ze daar soms wat anders in die magazijnen liggen, dan rotjes, vuurpijlen en gillende keukenmeiden?

Ook daar had men van overheidswege behoorlijk zitten knoeien want er was sprake van verkeerde etikettering op de verpakkingen. In die verpakkingen zat namelijk véél zwaarder vuurwerk dan op het etiket was aangegeven. De heer Bouwman deed hiervan aangifte bij Justitie maar u voelt hem vast al aankomen, deze aangifte is dus zoekgeraakt tussen de parkeerbonnen.

Jawel: zoekgeraakt! Nou, zien we nu geen spoken? Wat zou dan het nut zijn van zo'n zoekgeraakte aangifte? Volgens de heer Jan Parmentier zat er namelijk munitie (!) in die verpakkingen en die was bestemd voor het Israëliësche leger!

Daar blaas je dus inderdaad een hele wijk mee op!

Bij latere onderzoeken werd ook de aanwezigheid vastgesteld van... het al eerder genoemde Superwolmanzout-Co.

Hoofdstuk III

Er is natuurlijk niets aan de hand

Maar zij wisten het

Alles scheen te kunnen tijdens het kabinet Lubbers III. De toenmalige minister-president Wim Kok en de eveneens toenmalige minister van Ontwikkelingssamenwerking, Jan Pronk waren volgens ing. Ad van Rooij op de hoogte van het feit dat de Bestrijdingsmiddelenwet ernstige tekortkomingen kende met milieu en gezondheids gevolgen. Met deze wet kan elk gevaarlijk afval worden omgezet tot het product 'bestrijdingsmiddel' om het vervolgens op een oncontroleerbare wijze, al dan niet via tijdelijke producten, in water, bodem en lucht te lozen. Maar er was natuurlijk niets aan de hand in Nederland.

Het was allemaal uitstekend voor de economie dat men zo creatief had nagedacht over het wegwerken van al dat gif van grote bedrijven als de Shell en het zal wel toeval zijn dat veel politici en kamerleden oud werknemers zijn van dat zelfde bedrijf. Het is natuurlijk puur toeval dat veel ex-politici een commissariaat krijgen bij Shell.

Maar helemaal doof waren ze natuurlijk niet bij het Ministerie want waar laat je al dat sloophout dat gewolmaniseerd is en van een KOMO-keur is voorzien en waar zogenaamd niets mee aan de hand is?

Een deel van het Bouw-en Sloop Afval wordt afgevoerd naar een eindverwerker in Nederland. Het niet brandbare deel wordt gestort op een stortplaats.

Het brandbare deel wordt afgevoerd naar de afvalverbrandingsinstallaties.

Verschillende soorten afvalhout

De soorten

Ongeveer 10% van het aangeboden bouw en sloopafval is brandbaar, waarvan een groot deel bestaat uit hout en wel het A-hout dat onbehandeld is, het

Op een plek buiten de Randstad kan men fijn uit de weg met zwaar giftig sloophout!

B- hout dat geverfd of verlijmd hout is, het CC-hout dat chemisch verduurzaamd is en het CCA-hout, dat men gewolmaniseerd hout noemt.

Nu kunnen A- en B-hout hergebruikt worden en vooral kan A-hout ingezet worden bij de spaanplaatindustrie want dan hoeft geen nieuw hout gebruikt te worden. Maar dit hout wordt vaak verbrand.

Verbranding van CC-hout en het gewolmaniseerde CCA-hout is ongewenst in verband met de daardoor optredende diffuse verspreiding van metalen in de as resten en is dus gevaarlijk afval.

Wordt dit dan óók nog eens vermengd met biomassa van landbouw, bestaande uit plantaardige en dierlijke stoffen uit o.a. bosbouw en landbouw, en gemengd met het CC-hout en CCA-hout, dan voldoet het in de verste verte niet aan de definitie van biomassa.

De totale vermenging van de hierboven beschreven ingrediënten noemt men 'bijstook' en daar kan de lidstaat Nederland nooit de oorsprong van nagaan.

Biomassa verklaard

Een andere manier is de zogenaamde biomassa. Hiermee wordt dátgene bedoeld wat we in de groene afvallemmer deponeren. Plantenresten en bladeren maar ook takken en zelfs boomdelen of versnipperd hout uit de bosbouw. Het gevaarlijke hout valt dus óók te vermengen met dit natuurlijk afval uit de landbouw of de bosbouw en dat noemen we Biomassa.

Die totale vermenging van de hierboven beschreven ingrediënten noemt men heel onschuldig in de vakliteratuur bijstook en daarvan kan de Nederlandse Overheid natuurlijk nooit de oorsprong nagaan. U ziet, dat hebben onze milieu-ambtenaren toch maar eventjes creatief opgelost.

Onze Overheid is weliswaar moreel en wettelijk verplicht om het geïmpregneerde hout, dat vrij komt uit bouw- en sloopafval, te laten opruimen als gevaarlijk afval, maar dat kost tussen de 250 tot 500 euro per ton. Veel goedkoper bleek om het spul op een onopvallende plaats te dumpen en liefst een beetje buiten de stedelijke gebieden.

De firma OMRIN Jager Onroerend Goed en Beheer bv. heeft zo'n terrein. En de firma OMRIN zorgt ervoor dat het aangevoerde zwaar giftige geïmpregneerde sloophout daar doodleuk vermengd wordt met gewoon sloophout en vervolgens als zijnde niet gevaarlijk afval naar Duitsland wordt afgevoerd. Op zo'n onbeschermd terrein kan dus flink geknoeid worden met dat sloophout. Een paar tonnetjes extra gif erbij en geen haan die er naar kraait.

Het is immers een soort vuilstortplaats.

De geschiedenis van deze vuilstort is de volgende.

De oude meneer Jager was er ooit mee begonnen. Het was een keurig bedrijfje waar niets werd gedaan wat God verboden had en de mensen aardig voor elkaar waren. Als papa wat ouder wordt, neemt de zoon het over en groeit het bedrijf. Er worden milieuvergunningen aangevraagd, waar bij nader inzien volgens de wet toch het één en ander aan mankeerde en dan komt de firma 'OMRIN' erbij.

Mevrouw Jikke Jager (ze heet toevallig ook Jager...) besloot ing. Ad van Rooij te benaderen en deze klom direct in de pen:

'Namens Mevr. Jikke Jager hebben wij in ons verzoekschrift d.d. 9 juni 2007 ingediend: OMRIN Jager Onroerend Goed en Beheer BV heeft verdund gevaarlijk afval, dat niet brandwerend in de buitenlucht opgeslagen, zonder te beschikken over een daarvoor vereiste kelder voor het opvangen van vergiftigd bluswater, en dus in containers gooit, vervolgens kapot stamp, als niet gevaarlijk afval, met valselijk opgemaakte vergunningen van de heer ir. J.J.D. van der Steen, namens de Staatssecretaris van VROM, naar het bedrijf Biro GmbH Am Nordhafen 5, 26871

Papenburg in Duitsland afgeleverd als zijnde niet gevaarlijk afval. Dit met de wetenschap dat het daar wordt vershredderd (vermalen) tot houtsnippers om het vervolgens als biomassa in de groene stroom centrales (van Nederland?) met overheidssubsidie te laten bijstoken. Daarmee worden in internationaal gebied de zwaarste misdrijven gepleegd die er op milieu- en economisch gebied gepleegd kunnen worden. Ondanks deze wetenschap wordt door u (zonder enige onderbouw) gewoonweg gesteld dat geen enkele wet wordt overtreden.

“De firma Omrin bestaat niet en beschikt als zodanig niet over een rechtspersoonlijkheid”.

Het bedrijf (firma Omrin) dat juridisch niet bestaat (en daarom illegaal is) kan nooit handelen volgens de wet, zoals door u wordt gesteld. Wij verzoeken u dan ook om aan ondergetekende per kerende e-mail de naam van de directeur van deze “firma Omrin” door te geven, zodat tegen hem vanwege zijn illegale activiteiten strafaangifte kan worden gedaan. Bent u bereid om die naam aan ons te verstreken?

U zegt dat u zich op de hoogte hebt gesteld van de verwerkingssystematiek van vervuild hout bij de “firma Omrin” en dat uw conclusie daarbij is: “Omrin handelt geheel volgens de wet”.

Namens Jikke Jager hebben wij in ons verzoekschrift d.d. 9 juni 2007 glashelder feitelijk onderbouwd dat er bij OMRIN bedrijf Jager Onroerend Goed en Beheer BV verdund gevaarlijk afval het bedrijf binnenkomt, dat door de aanleverende bedrijven is opgehaald in strijd met de gemeentelijke bouwverordeningen en in strijd met de Europese Afvalstoffenlijst (Eural) en onherroepelijke jurisprudentie hierover van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Ondanks dat vindt u dat de wet niet wordt overtreden.

Wij verzoeken u daarom ons per kerende e-mail kenbaar te maken of u al dan niet bereid bent om ons namens Jikke Jager gedane verzoekschrift d. d. 9 juni 2007 alsnog in te brengen bij Afvalsturing Friesland NV.’

Als bij dat zogenaamde puinbreken op het terrein van OMRIN de wind verkeerd staat, heeft mevrouw Jager onmiddellijk brandende ogen en ademt zij daar gifstoffen in. Haar man overleed al in 2006.

Het is natuurlijk een heel bedenkelijke zaak dat men chemisch houtafval naar Duitsland laat vervoeren, om het daar te laten versnipperen en omwerken tot biomassa, om het vervolgens vanuit Duitsland met subsidie (!) in de Nederlandse kolengestookte elektriciteitscentrales, van Nuon te Buggenum en de Essentcentrale in Geertruidenberg te laten verstoken voor de opwekking van groene stroom. Ook worden deze snippers weer hergebruikt voor spaanplaat wat men weer in huis verwerkt of als meubelplaat in kasten of keukens. Die worden dan weer in huis- of slaapkamer gezet.

it met de
rs om het
net over-
gebied de
egde kun-
e onder-

rechtsper-

al is) kan
: dan ook
van deze
activitei-
s te ver-

ttiek van
rin han-

107 glas-
Goed en
aanleve-
leningen
urispru-
n State.

of u al
l. 9 juni

ind ver-
lemt zij

outafval
omwer-
(!) in de
num en
vekking
: spaan-
eukens.

Ieder normaal denkend mens begrijpt er echter helemaal niets meer van.

De toenmalige minister van VROM (mevr. Margreeth de Boer) besloot al in 1996, dat de houtimpregneerbedrijven die het betreffend geïmpregneerd hout hebben geproduceerd, schadeaansprakelijk zijn en wel voor alle aan mens en milieu aangerichte schade, in gebruik- en afvalfase van dat geïmpregneerde hout.

Maar de Overheid doet niets met dat soort beslissingen. Heel Nederland kon lezen dat Margreeth de Boer toch maar even ging optreden tegen dat geknoei met dat vervuilde hout en iets zou gaan doen aan deze wantoestanden. Maar het bleek helaas politieke propaganda want er gebeurde in de praktijk helemaal niets. Men ging gewoon op de oude weg voort en Margreeth de Boer werd voor haar ferme woorden beloond met een burgemeesterschap van Leeuwarden en dat ze tot haar 65ste vervulde. Drie keer heb ik via haar website geprobeerd in contact te komen met oud-minister Margreeth de Boer, maar er kwam helaas geen antwoord op mijn vragen in het kader van hoor en wederhoor.

'Hoe langer het bedrijf OMRIN Jager Onroerend Goed en Beheer B.V. zonder de vereiste milieuvergunning mag blijven doorgaan, des te groter zal die schade wor-

Als kind mocht ik niet spelen op de vuilnisbelt.

den voor de Leekse en Groningse gemeenschap', schreef ing. Ad van Rooij, die er nog eens op wees dat er flink is gerommeld met de gemeentelijke vergunningen.

In december 2008 begon hij daar een rechtszaak tegen.

KOMO-keur

1200 en 700 keer teveel gif, ondanks KOMO-Keurmerk

De Stichting Bouwkwiteit Producten is verantwoordelijk voor de afgifte van KOMO-Keurmerk certificaten bijvoorbeeld op met Wolmanzouten geïmpregneerde houten kinderspeeltoestellen.

Maar dat KOMO-Keurmerk is in dit geval zeer misleidend want die toestellen zijn niet gekeurd op gezondheidsrisico's of de zware giftigheid maar op dingen als stevigheid en stabiliteit en of de schroefverbindingen deugdelijk zijn. Directeur ir. M.A. Lagendijk van de stichting Bouwkwiteit merkte op *'dat het niet hun taak is om naar gezondheidsrisico's te kijken en zij handelen onder toezicht van het Ministerie van VROM, overeenkomstig de geldende Wet-en regelgeving'*, zo las ik in een brief uit april 2007 aan ing. Van Rooij.

Deze besloot daarop zelf eens wat onderzoek te gaan doen.

Hoe kun je nu keihard bewijzen dat dat geïmpregneerde hout in uw tuin gevaarlijk is en giftig? Dat kan heel eenvoudig, door op een dag wanneer het regent, eens wat regenwater op te vangen, dat van een KOMO-gekeurde gewolmaniseerde schuur afloopt. Zo'n watermonster werd door Van Breukelen onderzocht en bevatte maar liefst 1200 µg/l (microgram per liter) arseen, 710 µg/l chroom en 1500 µg/l koper. Deze concentraties in regenwater zijn normaal gesproken maar: 0 tot 1,5 µg/l voor arseen, 0 tot 1 µg/l voor chroom, 0,6 tot 12 µg/l voor koper. Bij waarden boven deze normen is er sprake van een wettelijk gedefinieerde verontreiniging.

Dit betekent dus in voor ons normaal Nederlands, dat de concentratie arseen in het water dat van de gewolmaniseerde schuur afloopt en die Van Breukelen dus onderzocht, bijna 1200 (!) keer te hoog is en voor wat betreft het aanwezige chroom zo'n 700 keer te hoog. Deze concentraties kunnen worden geclassificeerd als zeer giftig en levensbedreigend voor de mens en alles in de natuur!

Creatief met afvalhout

Hout is een product van deze aarde waar we zuinig op moeten zijn. Het wordt helaas schaars. Het is ook voor de jeugd leerzaam dat ze met hout te maken

Het begin van de storting van pallets aan de rand van het bos van Heiloo. Foto: Ine Veen.

krijgen en beseffen dat het niet alleen bedoeld is om in de open haard te stoken. Dat het soms ook anders kan zag ik in mijn woonplaats Heiloo. Op een open plek aan de rand van het bos verscheen een grote berg af-

valhout en ik dacht onmiddellijk aan het giftige met Wolmanzouten geïmpregneerde hout en waarom het hier gestort was? Dit moest ik fotograferen en haalde mijn toestel!

Al gauw werd duidelijk dat hier een leuk initiatief was genomen en wat gebeurde hier nu precies? Veel ondernemers in Heiloo krijgen hun goederen aangeleverd op zgn. pallets.

Dat zijn plateaus van twee lagen getimmerde planken waarop men ijskasten en andere goederen kan stapelen. Vervolgens komt men met een vorkheftruck die zijn vork tussen de twee houten lagen van de pallet steekt en het zo van de grond tilt en op zijn plaats in de vrachtauto of de loods deponeert. Maar als de goederen eraf gehaald zijn zit de ondernemer met dat houten pallet in zijn maag. Het neemt ruimte in beslag en wat moet je er verder mee? Iemand kwam op het briljante idee om die dingen in te zamelen. Aan het einde van de zomervakantie worden al die pallets en overige losse planken op een open plek aan de rand van het bos gestort. Er verschenen twee grote tenten en er was tevens een snackbar ingericht. De jeugd van Heiloo kon hier een paar dagen lang naar harte lust timmeren aan een groot houten timmerdorp. Ze mogen dan alles zelf ontwerpen en het was een vrolijke boel onder het toezien van een paar ouderen. Iedere avond zag je dat het geheel weer was gegroeid en ook veel omwonenden kwamen even kijken. Maar na een paar dagen kwam dan het mooiste moment. Op de laatste avond dromde iedereen bij elkaar en terwijl de brandweer glimlachend een oogje in het zeil hield ging de brand erin. Bijna een uur kon men genieten van een groot vreugdevuur dat de zomer leek af te sluiten. Daarna ging iedereen tevreden naar huis. De as en resterende spijkers werden de volgende dag bij elkaar geveegd en afgedekt.

Ik informeerde de volgende dag eens bij ondernemer Jeroen Schermer, de directeur van firma 'de Stoof' die veel hout verwerkt in hun op maat gemaakte

keukens. 'Wat is dat volgens jou nou voor hout?' vroeg ik aan Jeroen. Hij vertelde mij dat het ging om pallets van het meest goedkope en slechtste soort hout dat niet geïmpregneerd zou zijn. *'Die pallets worden maar één maal gebruikt en dat loont dus niet de moeite om ze te impregneren'*, zo meldde Jeroen mij. Even later las ik in regiokrante *de Uitkijkpost van de heer Arnoud Mars*, dat ook dit jaar het timmerdorp weer een groot succes was geweest en ik denk dat we dit initiatief te danken hebben aan onze geïnteresseerde burgervader de heer Romeyn.

Maar hoe zit het nu precies met dat verkeerde hout?

Hoeveel gif zit er in een 'kuub' rond uw huis

Helaas ontkom ik er niet aan om voor de kritische lezer toch met wat getaltes te moeten komen over dat gewolmaniseerde (lees geïmpregneerde) hout.

Een kubieke meter hiervan (dat is dus een stapel van 1 meter hoog, 1 meter breed en 1 meter lang) bevat na het impregneren:

1.500.000 milligram arseen en 3.000.000 milligram chroom VI. En als een schutting, die hier van gemaakt is in de regen staat, zorgt die er voor dat de bodem en het grondwater razendsnel worden verontreinigd.

Dat grondwater is ernstig verontreinigd als het boven de voor de gezondheid toegestane geaccepteerde normwaarde zit. Die zogenaamde interventiewaarde bedraagt voor

arsen 60 microgram per liter en voor chroom VI 30 microgram per liter.

Die getallen zeggen de doorsnee Nederlander natuurlijk helemaal niets, maar probeert u het zich even voor te stellen dat slechts 1 kubieke meter gewolmaniseerd hout op termijn er voor zorgt dat:

25 miljoen (!) liter water met arseen en 100 miljoen (!) liter water met chroom VI, boven die kritische en voor de gezondheid schadelijke interventiewaarde komt. We hebben het over slechts 1 kubieke meter hè. Kijkt u nu zelf eens om u heen waar u woont want rondom elk Nederlands huis komt men wel minimaal een kubieke meter van dat geïmpregneerde hout tegen in de vorm van schuttingen, tuinmeubels of tuinhuisjes. In dit verband verwijs ik graag naar een uitermate interessante brief van 30 november 1997 die ing. Ad van Rooij schreef aan Margreeth de Boer de (toenmalige) minister van VROM.

Hierbij die interessante brief:

Excellentie,

Hierbij wil ik U mijn volgende brieven over "superwolmanzout-Co" en "gewolmaniseerd hout" opnieuw onder uw aandacht brengen.

*Bijgevoegd vindt U:
Mijn brief van 16 februari 1992 aan J.G.M. Alders, minister van VROM.
Brief van 12 maart 1992 van minister Alders van VROM als antwoord op mijn brief.*

Uit die inhoud kunt U opmaken dat Van Swaaij Garantor B.V. heden Hickson Garantor B.V. !! te Nijmegen het bedrijf Gebr. Van Aarle B.V. te Sint Oedenrode kennelijk gebruikt als dekmantelbedrijf om via het door de Gebr. Van Aarle B.V. geproduceerde product "gewolmaniseerd hout" jaarlijks vele duizenden kg. uiterst giftig en kankerverwekkend arseenzuur en chroomtrioxide (chroom VI) diffuus in de compartimenten water, bodem en lucht van ons leefmilieu te brengen.

Dit alles blijkbaar ten voordele van met name de metaalindustrie en erts-smelterijen (Billiton) en het bedrijf Hickson Garantor B.V. te Nijmegen, dat tegenwoordig Arch Timbre Protection heet, ten koste van het leefbaar houden van geheel Nederland. Juist daarom heb ik Uw voorganger minister Alders een 12-tal vragen gesteld met als laatste vraag:

Bent U bereid het gehele Nederlandse volk via TV, radio en landelijke kranten eerlijk voor te lichten over de gevaars- en schadeaspecten van gewolmaniseerd hout?

Zo ja, dan zal Nederland U dankbaar zijn.

Als antwoord op mijn 12-tal vragen maakte minister Alders mij bij brief van 12 maart 1992 kenbaar dat mijn 12-tal vragen geen nieuwe gezichtspunten opleverden en dat hij om die reden mijn brief en al mijn toekomstige brieven inhoudelijk niet meer zal beantwoorden.

Dit inconsequente milieubeleid van het ministerie van VROM leidt ertoe dat onjuist voorgelichte Nederlandse burgers onnodig grote bedragen aan (milieu) belasting moeten betalen. Daarnaast vergiftigen zij zichzelf en hun leefomgeving in alle onwetendheid met de meest kwalijke kankerverwekkende en genetisch schadelijke stoffen, zoals arseenzuur en chroomtrioxide (chroom VI).

Die vergiftiging zal met zekerheid massaal kanker onder onze bevolking veroorzaken, mannen en vrouwen onvruchtbaar maken, en ons nageslacht erfelijk schaden.

Het ministerie van VROM accepteert deze massale vergiftiging kennelijk ten voordele van de metaalindustrie en ertssmelterijen (Billiton) en belanghebbenden, waaronder Hickson Garantor B.V. te Nijmegen.

*Hoogachtend,
Ing. A.M.L. van Rooij,
Milieu- en veiligheidskundige
Incl. bijlagen.'*

Deze brief bevatte een 7-tal bijlagen bestaande uit 15 pagina's. En wat schrijft de minister terug?

Niets. Er kwam alleen een schriftelijke bevestiging van de aankomst van zijn brief. Maar ing. Ad van Rooij is dan net een pitbull en bijt zich vast:

*Aan: Margreeth de Boer,
minister van VROM,
Postbus 20951, 2500 EZ 's-Gravenhage.*

'Excellentie,

Bijgevoegd vindt U mijn brief van 6 juli 1997 aan Dr. E. Borst-Eilers, minister van VWS. Ik verzoek U kennis te nemen van de inhoud.

Uit die inhoud kunt U opmaken dat Hickson Garantor B.V. te Nijmegen met het gebruik van arseenzuur in het bestrijdingsmiddel Superwolmanzout-Co handelt in strijd met de Verordening (EG) nr.142/97 van de Commissie van 27 januari 1997.

Ik richt aan U, als verantwoordelijk minister van VROM, het verzoek er bij de minister van VWS op aan te dringen dat op grond van bovengenoemde EG-verordening het bestrijdingsmiddel Superwolmanzout-Co (van Hickson Garantor B.V.) vóór 21 juli 1997 moet zijn ingetrokken.

Tevens verzoek ik U mij dat schriftelijk te bevestigen.

Behoudens Uw schriftelijke bevestiging binnen 14 dagen na heden (vóór 21 juli 1997) ga ik ervan uit dat ook U, als verantwoordelijk minister van VROM, daarmee passief gedooft dat Hickson Garantor B.V. bovengenoemde EG-verordening overtreedt.

In dat geval zal ik deze zaak aanhangig maken bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen wegens niet-naleving van het Gemeenschapsrecht door lidstaat Nederland. Daarbij zal ik deze brief overleggen.

*Hoogachtend,
Ing. A.M.L. van Rooij,
Milieu- en veiligheidskundige.'*

'Op deze brief d.d. 7 juli 1997 hebt u als voormalig minister van VROM nooit gereageerd ondanks de vele verzoeken daarom. U bent dan ook verantwoordelijk en aansprakelijk voor het overtreden van de Europese Verordening (EG) nr. 142/97 van de Commissie van 27 januari 1997 door Hickson Garantor B.V. thans: Arch Timber Protection B.V, de daaruit ontstane massale vergiftiging met miljoenen kilogrammen kankerverwekkend arseenzuur en de miljoenen mensen die als gevolg daarvan ernstig ziek zullen worden en kanker zullen krijgen...'

Wat schrijft

Dan schrijft Mevrouw de Boer terug:

Inkomst van
sch vast:

'Zaterdag 9 juni, 23.49 uur ontvang ik uw mail. Daarvan heeft u een ontvangstbevestiging gekregen. Dinsdag 13 juni, 0.46 uur klaagt u dat ik nog steeds niet gereageerd heb. Als u uw klacht zelf serieus wilt nemen, dan zou u zich kunnen voorstellen dat in de twee werkdagen die tussen uw mails liggen, het onmogelijk is een serieus antwoord te geven op basis van een gedegen onderzoek in deze zaak. Ergo: u krijgt pas antwoord als ik mij in deze zaak heb kunnen verdiepen.

rs, minister

*Hoogachtend,
M. de Boer.'*

Nijmegen
anzout-Co
sie van 27

Het mag uit bovenstaande duidelijk zijn hoe 'betrokken' de minister is met deze problematiek!

zoek er bij
le EG-ver-
Garantor

Maar hoe is ingenieur Ad van Rooij toch ooit betrokken geraakt bij deze milieuzak? Ieder andere man van zijn leeftijd zit lekker thuis naar de sportprogramma's op tv te kijken of geniet van zijn kleinkinderen. Ad van Rooij zit bijna dag en nacht met zijn neus in de ordners en bereidt allerlei rechtzaken voor en weet van geen ophouden.

(vóór 21
i VROM,
'-verorde-

De kruistocht van Ad van Rooij

Gevaarlijker dan asbest en doixine

e van de
echt door

Hoe is die twist tussen de familie Van Rooij en de Nederlandse Overheid ooit begonnen? Zo rond 1991 was er een enorme bedrijvigheid naast het huis van de elektrotechnisch ingenieur Ad van Rooij uit het mooie Brabantse dorpje Sint Oedenrode. Pal naast zijn huis bevond zich een klompenmakerij annex houtzagerij genaamd Van Aarle BV. Op 19 november 1991 verleende de gemeente de Gebroeders Van Aarle een hinderwet vergunning voor de houtzagerij, die daar in 1988 om hadden gevraagd. Het bedrijf meldde dat het om een gewone uitbreiding ging, maar overbuurman van Rooij nam het zekere voor het onzekere en toog naar het gemeentehuis om de plannen eens in te zien. Op de tekeningen bleken een impregneerketel en een chemicaliënbunker te staan. 'Waar die dingen voor dienden?', vroeg Van Rooij. 'Nou', verklaarde een ambtenaar van de gemeente, 'het bedrijf gaat hout verduurzamen met... even kijken hoe dat heet... o ja, Wolmanzouten. Dat betekent extra werkgelegenheid voor ons mooie Sint Oedenrode. Goed initiatief toch?' Ing. Van Rooij was daar toch niet zo gerust over en ging wat verder vragen. Hij informeerde eens bij de Milieu Inspectie naar de samenstelling van die Super

Ma nooit
ordelijk
142/97
s: Arch
joenen
gevolg

Wolmanzout Co want volgens Van Rooij moest dat giftig spul zijn. En zo kwam hij er achter dat binnenkort, en op een steenworp van zijn voordeur, met grote hoeveelheden 'rattengif' gewerkt zou gaan worden. Volgens een stoomfixatie-procédé zouden grote hoeveelheden arsenicum dampen via het luchtruim in zijn achtertuin worden verspreid. Chemicaliën die gevaarlijker zijn dan asbest en dioxine! En óók nog van de zwarte-lijstcategorie nota bene, dat koste wat kost uit het milieu moest worden geweerd, volgens de Europese richtlijnen! Dat moest een koud kunstje zijn om daar een stokje voor te steken meende Van Rooij aanvankelijk nog optimistisch. Er kwam een proces, maar het werd het eerste uit een lange reeks waarvan het einde anno 2008 nog niet in zicht is. Maar ondanks de ontelbare procedures, mocht het bedrijf van de gemeente Sint Oedenrode gewoon zijn gang blijven gaan. In augustus 1992 begon men daar arseen en chroom VI in het hout te persen en als ik Van Rooij mag geloven, hadden de Gebroeders van Aarle niet alle benodigde vergunningen.

In het kader van hoor en wederhoor heb ik ook de Gebroeders van Aarle schriftelijk benaderd en diverse keren gemaild met het verzoek een reactie te geven en mij de vergunningen even te mailen die ze, volgens buurman van Rooij, niet bezaten. De heer Erik van Aarle mailde mij terug maar er zaten geen afbeeldingen van de vergunningen bij omdat (ik citeer:) 'er zo vele vergunningen zijn en die moet u maar eens op het stadhuis gaan bekijken'. De gemeente Sint Oedenrode heb ik dan ook zelf benaderd met dezelfde vragen maar ook daar geen gemailde vergunningen die aan de Gebroeders van Aarle zouden zijn verleend. Wat later schreef ik de burgemeester van Sint Oedenrode, de heer Peter Maas en ontving deze persoonlijke brief van hem terug:

Ing. Van Rooij was trouwens perplex dat dit bedrijf met die gevaarlijke stoomfixatiemethode werkte en volgens zijn zeggen zag hij dagelijks de grote giftige stoomwolken opstijgen waar werknemers niet gehinderd door enige kennis van het onderwerp gewoon doorheen wandelden alsof het om de sauna ging. Voor de goede orde meld ik nog dat niet alleen de Gebroeders van Aarle met deze methode van impregneren van hout begonnen. Het ministerie had 30 andere bedrijven óók een vergunning verleend om met deze giftige troep de lucht te vervuilen zoals het bedrijf van Carl Tissen.

Bedreiging

Ad van Rooij ontdekte destijds dat zijn buurman Van Aarle wél vergunning had voor de loods, maar niet voor die gevaarlijke ketel. Het bedrijf sloeg 500 kg arseen op, maar met het voortgaan der jaren werd het anders: het werd zo

SINT-OEDENRODE 02-10-2007

BURGEMEESTER
van
SINT-OEDENRODE

Mevrouw I. Veen

Geachte mevrouw Veen,

Bij deze voldoe ik aan uw schriftelijke verzoek van 12 september jl, waarbij u mij vroeg om aan te geven hoe de vergunde situaties is bij enerzijds houtverwerkingsbedrijf Van Aarle en anderzijds bij de buurman, de heer A. van Rooij. Onderstaand zijn de hoofdlijnen weergegeven.

Houtverwerkingsbedrijf Van Aarle

Dit bedrijf is in bezit van een geldige milieuvergunning. Deze is laatstelijk gewijzigd verleend op 10 augustus 2004 en onherroepelijk geworden op 20 juli 2005. Voor de opslag van het hout, dat voorheen los was gestapeld, zijn om veiligheidsredenen stellingen gebouwd. Deze zijn in 2003 opgericht zonder bouwvergunning. De heer Van Rooij heeft hierin aanleiding gezien om de gemeente een verzoek tot handhaving in te dienen. Bij besluit van 21 april 2004 heeft de gemeente aangegeven de stellingen te gedogen totdat duidelijk is of middels een vrijstellingsprocedure bouwvergunning kan worden verleend. De gemeente heeft toen direct de vrijstellingsprocedure gestart. Tegen dit weigeringsbesluit tot handhaving is door de heer Van Rooij beroep ingesteld, dat bij uitspraak van 19 oktober 2006 door de Rechtbank in Den Bosch niet-ontvankelijk is verklaard. Tegen deze uitspraak is hoger beroep ingesteld, waarbij door de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op 22 augustus 2007 de uitspraak van de rechtbank deels is herroepen. De afdeling oordeelde dat ten tijde van het besluit op het beroep van de heer Van Rooij (16 september 2005) er onvoldoende concreet zicht was op legalisering. De afdeling besloot de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten omdat inmiddels de provincie op 14 februari 2006 een verklaring heeft afgegeven dat zij geen bezwaar heeft tegen de bouw van de stellingen en dat op 19 april 2007 er een bouwvergunningsaanvraag is ingediend. Op korte termijn zal de vereiste bouwvergunning door de gemeente worden afgegeven.

Realisatie mini-camping de heer Van Rooij

De heer Van Rooij heeft zijn plannen zonder de benodigde vrijstellingen en vergunningen gerealiseerd, zoals ook blijkt uit bijgevoegd overzicht. Korthedshalve verwijs ik naar dit document, waarin een 9-tal punten zijn vermeld waaraan moet worden voldaan.

Helaas heeft de heer Van Rooij geen gebruik gemaakt van de door ons aangeboden hersteltermijn. Hij heeft de mini-camping in gebruik genomen. Op basis van gecontroleerde overtredingen is inmiddels een dwangsom opgelegd.

Ik hoop u met het bovenstaande de gevraagde duidelijkheid te hebben verstrekt.

Hoogachtend,

P.M. Maas,
burgemeester.

De inhoud van deze brief gaf duidelijkheid.

langzamerhand ... 200.000 kg chroom VI en 300.000 kg arseen dat in het milieu terecht is gekomen.

Annelies van Rooij-van Nunen, een rustige maar zeer verstandige vrouw, vertelde dat haar man al sinds zijn geboorte in het natuurgebied Dommeldal woont. 'Hij is een bevlogen mens die als kind het leuke kikkerdril zag waar later de kikkers uit ontstonden en je zag toen allerlei andere diertjes in de sloten zwemmen. En wat zien we nu? Het water is door gif kraakhelder gemaakt

en vrij van alle leven... en de scholen kleine visjes zijn ook verleden tijd. Niets van dat alles is er meer!' Daar had ze gelijk in en ik herkende het uit mijn eigen jeugd.

In 1988, 1989 ontdekte Ad van Rooij de gifstoffen in tuinhuisjes, klimrekken en speeltoestellen enz. en tot nu toe heeft hij bereikt dat de tuincentra zeggen te stoppen met het verkopen van dit geïmpregneerde hout maar dat in de praktijk dus gewoon tóch blijven verhandelen.

Ad en 't rechtvaardigheidsgevoel van Fortuyn

Ad van Rooij bezit het doorzettingsvermogen en rechtvaardigheids gevoel van Pim Fortuyn en het heet erop of eronder. Als tegenstander had hij in 1988 aanvankelijk ook de burgemeester van Sint Oedenrode, de heer P. Schriek tegenover zich. Intussen heeft hij iedereen in zijn dorp (behalve de Gebroeders van Aarle) overtuigd van de waarheid rond zijn missie. En veel inwoners delen de zorg van Van Rooij. Overburen Cornelis en Marietje van Montfort hadden zelfs demonstratief een doodskop in de tuin laten zetten. Ze zijn als ik deze woorden schrijf al helaas allebei overleden; doodsoorzaak: kanker.

Oud raadslid Wil van Gerven van Sint Oedenrode is trouwens enige tijd geleden een onderzoek begonnen omdat een toch wel erg groot deel van de ambtenaren ziek thuis zit. Zou dat toeval zijn?

Maar vond Van Rooij ook een gewillig oor bij de Overheid?

'Ten tijde van het Kabinet Lubbers III, die dit wereldwijde eco-terrorisme tot stand heeft gebracht, waren eerst dr. E.M.H. Hirsch Ballin (CDA) en later mr. A. Kosto (PvdA) als minister van Justitie verantwoordelijk. Beide oud ministers van Justitie zijn nu staatsraad bij de Raad van State.

Ook Hans Alders wist van alles af en in een circulaire heeft hij naderhand gemeld dat het duidelijk is geworden dat er in én om bedrijven, waar hout wordt geïmpregneerd, grote milieuproblemen ontstaan. Hans Alders (én gemeenten) negeerden aanvankelijk dit milieugevaar bewust', aldus Van Rooij.

Strafzaak tegen Van Rooij

Voor de rechter gedaagd

Ing. Ad van Rooij is wegens smaad voor de rechter gedaagd door houtimpregneerbedrijf van Aarle. Van Aarle gebruikt(e) de impregneermiddelen van de firma Van Swaay. De gifstoffen van die houtimpregneermiddelen zijn zo gevaarlijk omdat ze in water oplosbaar zijn.

En wat zegt de milieu inspecteur van het ministerie?

Betreft Gebr. van Aarle BV te Sint-Oedenrode.

13 nov. 2003 Uw brief: 27 juli 2003

Geachte heer en mevrouw Van Rooij, Het Stafbureau van het Directoraat-generaal Milieubeheer van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer heeft op 3 augustus 2003 uw brief van 27 juli 2003 beantwoord, behoudens de passage in uw brief waarin u melding maakt van een uitbreiding van de houtopslag zonder bouwvergunning door het houtimpregneerbedrijf Gebr. Van Aarle BV te Sint Oedenrode. De behandeling van dat aspect is aan mijn dienst overgedragen.

Bij controle van de houtopslag bij Gebr. Van Aarle is gebleken dat de wijze van houtopslag in de geplaatste stellingen bijdraagt aan de veiligheid van werken op dit bedrijf. Vastgesteld is echter dat deze stellingen niet zijn opgenomen in de door de gemeente Sint Oedenrode verleende bouwvergunning. Uit onderzoek bij de gemeente is gebleken dat nu stappen worden ondernomen de bedoelde stellingen door middel van bestuursdwang te verwijderen dan wel de aanwezigheid van deze stellingen door het verlenen van een bouwvergunning te legaliseren. Gebleken is dat betrokken partijen de voorkeur hebben gegeven aan deze laatste optie, waarbij alle voorgeschreven juridische procedures nog moeten worden doorlopen. Voor nadere informatie hieromtrent kunt u zich wenden tot de gemeente Sint Oedenrode. Hoogachtend,

de regionaal inspecteur VROM-Inspectie Regio-Zuid, drs. J. C. van Scherpenzeel.'

Ing. Ad van Rooij schreef onder andere het volgende terug:

'Hiermee is feitelijk komen vast te staan dat u in november 2003 staatssecretaris P. van Geel van VROM hierover letterlijk het volgende hebt toegezegd: Uit onderzoek bij de gemeente is gebleken dat nu stappen worden genomen de bedoelde stellingen door middel van bestuursdwang te verwijderen dan wel de aanwezigheid van deze stellingen door het verlenen van een bouwvergunning te legaliseren. Ondanks deze toezegging van uw college aan staatssecretaris P. van Geel van VROM geeft u vijf maanden later op 21 april 2003 aan de Gebr. van Aarle B.V. een gedoogbeschikking af waarbij u voor onbepaalde tijd toestaat dat de Gebr. van Aarle B.V. deze in juni 2003 gebouwde illegale stellingen zonder een daarvoor vereiste bouwvergunning in strijd met het bestemmingsplan mag laten staan. Hiermee is feitelijk komen vast te staan dat u hierover staatssecretaris P. van Geel van VROM bewust hebt voorgelogen, zoals u dat al 17 jaar lang doet tegenover cliënten.

U hebt zich hierbij kennelijk niet gerealiseerd dat de Gebr. van Aarle B.V. voor de in geding zijnde stellingen ook niet over een daarvoor vereiste milieuvergunning beschikt en dat de Gebr. van Aarle B.V. deze stellingen van u illegaal heeft mogen bouwen in strijd met voorschrift 14.8 uit de door u op 19 november 1991 ver-

leende milieuvergunning. In dit bindende voorschrift 14.8 uit de op 19 november 1991 verleende milieuvergunning staat namelijk letterlijk het volgende (zie bijlage 3): *De opslag van hout op het open terrein moet plaatsvinden in stapels met tussenpaden van tenminste 4 meter breed. De afstand tussen de opslagstapels en de gebouwen dient ten minste 5 meter te bedragen. De stapels die gelegen zijn tegen de nabij de perceelsgrens, mogen geen grotere horizontale afmeting bezitten dan 450 m². In deze zonder bouwvergunning in strijd met het bestemmingsplan gebouwde stellingen worden grote stapels hout opgeslagen pal tegen de gebouwen. Dit terwijl op grond van bindend voorschrift 14:8 uit de op 19 november 1991 verleende milieuvergunning de afstand ten minste 5 meter moet bedragen.'*

Arsenicum vergiftiging

Staatsecretaris P. van Geel (Milieu) wilde een totaal verbod voor de handel in, en het gebruik van, geïmpregneerd hout. Waarom eigenlijk als het ongevaarlijk zou zijn? Volgens Kees Boon van de brancheorganisatie VHN, waarbij 17 bedrijven met enkele honderden medewerkers zijn aangesloten, zou er helemaal niets aan de hand zijn want zoals ook hij zegt: 'onze houtproducten zijn KOMO gecertificeerd en mogen dus verkocht worden'. Hoe onjuist deze constatering is mag blijken uit het volgende:

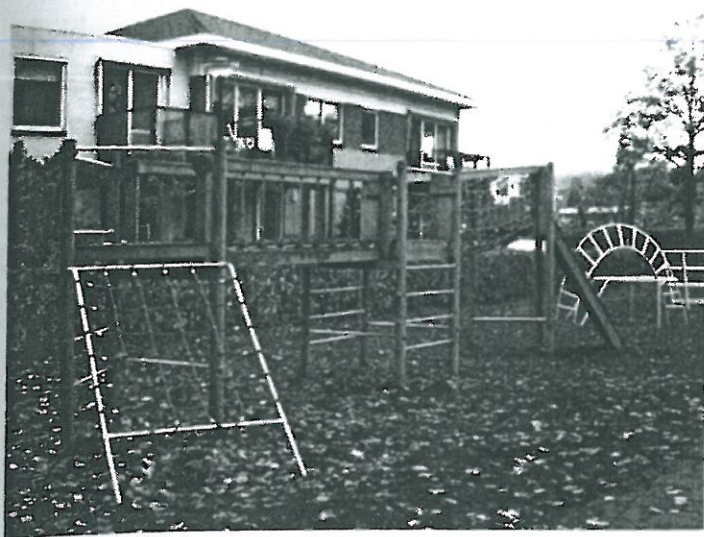
Een jonge timmerman was dagelijks bezig hout te zagen in een klein bedrijfje te Naaldwijk in het Estland. Het zou zijn verdere leven totaal verwoesten want het ging om geïmpregneerd hout.

Al na drie jaar reeds tekende zich de eerste symptomen af van een toen niet erg duidelijke ziekte. Zijn huisarts stuurde hem maar eens naar het Medisch Centrum in Rotterdam en daar constateerde men na onderzoek dat het om een agressieve vergiftiging ging, met het metaal arsenicum.

Bij mooi zomerweer liep de man altijd stoer met ontbloot bovenlijf het hout op maat te zagen. Het arsenicum tastte via de poriën en longen het volledige lichaam aan.

Volgens Ad van Rooij van het Ecologisch Kennis Centrum hebben verschillende onderzoeken, zoals neergelegd in het basisdocument arsenicum van VROM, al in 1990 aangetoond dat zowel het gebruik als het verbranden van geïmpregneerd hout veel gevaarlijker is dan asbest.

Maar er zijn natuurlijk nog steeds mensen die blijven beweren dat er niets aan de hand is met dat hout, zoals de Stichting Natuur en Milieu die in de persoon van Marc Koene aan *het Echte Nieuws* liet weten dat die koperverbindingen niet schadelijk waren voor de mens maar wél... zeer schadelijk voor het milieu en het oppervlakte water. In de afvalfase moet het geïmpregneerde hout gescheiden worden anders gaat het voor grote problemen zorgen en het moet apart gehouden worden van ander afval aldus deze door de Overheid (!) gesub-

Kinderspeeltoestel.

Foto: Ine Veen.

sidieerde stichting. Er is dus volgens deze stichting niets op tegen om uw kinderen fijn te laten spelen op deze 'ongevaarlijke' speeltoestellen van geïmpregneerd hout, maar als we deze toestellen na jaren speelgenot naar de vuilverbrandingen willen brengen blijken ze opeens

gevaarlijk giftig chemisch afval te zijn dat zeer schadelijk is voor het milieu!

Op 7 februari 1997 ontving Van Rooij een opmerkelijke brief van de Meldkamer Voedsel en Waren Autoriteit (VWA) met de volgende tekst:

'Geachte heer van Rooij,

Naar aanleiding van uw vraag over geïmpregneerd hout toegepast op een schoolterrein in relatie tot de veiligheidseisen van de Warenwet deel ik u het volgende mede.

Voor geïmpregneerd hout dat wordt toegepast op een schoolplein zijn geen specifieke veiligheidseisen opgenomen in de Warenwet. Wel gelden de algemene veiligheidseisen van de Warenwet.

Het hout is geconserveerd met een op grond van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 toegelaten biocide. Het College voor de Toelating van Bestrijdingsmiddelen (CTB) beoordeelt een aanvraag tot toelating van een biocide op grond van de stand van de wetenschappelijke en technische kennis en aan de hand van het onderzoek van het door de toelatingsaanvrager verstrekte dossier.

Gelet op de toelatingsbeschikking van het middel, dat de toepassing van het geconserveerd hout op schoolterreinen niet uitsluit, moet worden aangenomen dat het toepassen van hout dat is geïmpregneerd met een toegelaten middel, geen onaanvaardbare effecten heeft op de gezondheid van de mens.

Op grond van de door het CTB uitgevoerde beoordeling bij de toelating kan geconcludeerd worden dat het gebruik van geïmpregneerd hout, waar gebruik is gemaakt van een toegelaten middel, niet in strijd is met de algemene veiligheidseisen van de Warenwet.

Met vriendelijke groet,

Meldkamer Voedsel en Waren Autoriteit.'

Vervolgd als men geen gif gebruikt

Carl Tissen en zijn drama

Met het verwerken van zeer giftig gevaarlijk chemisch afval tot Wolmanzouten, dat vervolgens wordt verkocht aan houtimpregneerbedrijven, verdienen de Shell en de 'eco-lui'tjes' heel veel geld. De laatste jaren is bij de Overheid en ook bij de media het idee ontstaan dat deze kwestie over dat geïmpregneerde hout iets exclusiefs is van die lastige en volgens sommige drammerige meneer Van Rooij uit Sint Oedenrode. Maar wie zich in deze materie verdiept gaat zich heel erg verbazen want Van Rooij is maar het topje van de enorme ijsberg... Wat verder terug in de tijd, gaat het niet alléén over de Brabantse ingenieur die alle media en politici dagelijks overvoert met vele mails en processen om zijn gelijk te krijgen. Laat ik eens iets vertellen over een andere zaak die speelde, maar die nauwelijks in de pers werd opgepikt en onbekend is bij het grote publiek. Ik heb het over Carl Tissen. 'Carl wie?', hoor ik u denken want niemand kent zijn naam of de tragedie en de chantagepraktijken waar hij mee te maken kreeg. Carl Tissen is directeur van het bedrijf 'Carl Tissen Import en Export'. Het handelt in hout maar dat bedrijf is ook gespecialiseerd in boom-palen. De man is woonachtig in Luyksgestel en heeft daar aan de Lommelse dijk zijn bedrijf. Hij vroeg in 1973 een vergunning aan om ook hout te mogen impregneren met die Wolmanzouten want daar zag hij als goed ondernemer wel flink geld in. Hij vroeg een vergunning aan om een installatie en ketelhuis te mogen laten bouwen. Op 26 oktober 1973 verneemt hij dat hij:

op last van de toenmalige burgemeester mr. Frank J. M. Houben op straffe van een boete van fl. 1000,- per dag zijn hout zelfs *MOET* impregneren met uitsluitend Wolmanzouten, anders werd de bouwvergunning voor de impregneerinstallatie niet verleend.

Deze mr. Frank Houben is inderdaad dezelfde die later commissaris van de koningin werd en naar men zegt persoonlijk bevriend is met de majesteit. Hij zou alleen al voor het voorgaande onbevredigend ontslagen moeten worden door onze vorstin. De heer Carl Tissen tekent dus keurig zo'n chantageverklaring en een tijdje gebeurt er niet veel maar de directeur van houtverwerkingsbedrijf Carl Tissen Import Export b.v. is na een tijdje te hebben meegewerkt aan deze misdadige overheidschantage toch gestopt met het impregneren van hout met wolmanzouten (stoomfixatie) op het moment dat zijn kleinkind werd geboren.

Het kindje had namelijk een waterhoofd en was blind en doof! Dit met dank aan de 'oplettende' Nederlandse Overheid! Want dit soort genetische

afwijkingen zijn het gevolg van deze door de staat gesubsidieerde wolmanzouten in het hout en dat weet iedereen die iets heeft gelezen over deze gifstoffen of iets weet van chemie. Ook Carl Tissen begint zijn kruistocht om deze chemische genocide aan de kaak te stellen en hij doet dat heel apart!

Hij schrijft een brief aan minister Margreeth de Boer (!), maar ook aan de Kamercommissie Milieubeheer: (citaat)

Luycksgestel 17 juli 1996

Betreft: Verzoek een onderzoek in te stellen naar het functioneren van dr. H.A.M.A. de Vries, regionaal inspecteur voor de hygiëne van het milieu van Noord-Brabant.

Geachte voorzitter,

Bij brief van 21 december 1994 heb ik aan minister de Boer van VROM persoonlijk een afschrift van mijn concept bedrijfsmilieuplan 1995-1998 en milieuprogramma 1995 toegestuurd met de vraag de daarin aangegeven vraagtekens in te vullen (bijlage I).

Daarin heb ik de verantwoordelijke minister persoonlijk kenbaar gemaakt dat ik als gevolg van mijn bedrijfsactiviteiten jaarlijks circa 16.000 kg arseenzuur en 19.000 kilo chroomtrioxide (Chroom VI) diffuus in de compartimenten water, bodem en lucht breng.' (einde citaat).

Ook refereert Carl Tissen eraan dat dr. De Vries de regionaal inspecteur van de Volksgezondheid hem doodleuk laat weten dat hij, Carl Tissen die dus onder dwang van een strafsom van 1000 gulden per dag hem opgelegd werd door mr. Frank Houben om uitsluitend Wolmanzouten te gebruiken, verantwoordelijk is voor de schade die hij als producent aan het milieu toebrengt door zijn geïmpregneerde hout!

Deze dr. De Vries is uit hoofde van zijn functie verplicht op te treden tegen zo'n groot schalige milieuvervuiling met 16.000 kilo arseen en 19.000 kilo chroomtrioxide (chroom VI) maar heeft dat dus niet gedaan. En Carl Tissen vraagt dus aan de Kamercommissie waarom deze inspecteur de Vries nalatig is geweest in het uitoefenen van zijn functie en niet is opgetreden. En wat doet nu vervolgens de Tweede Kamer...

Aan: Carl Tissen Import Export BV, postbus 5, 5575 ZG-Luycksgestel

's Gravenhage 9 september 1996

Uw brief van: 17 juli 1996

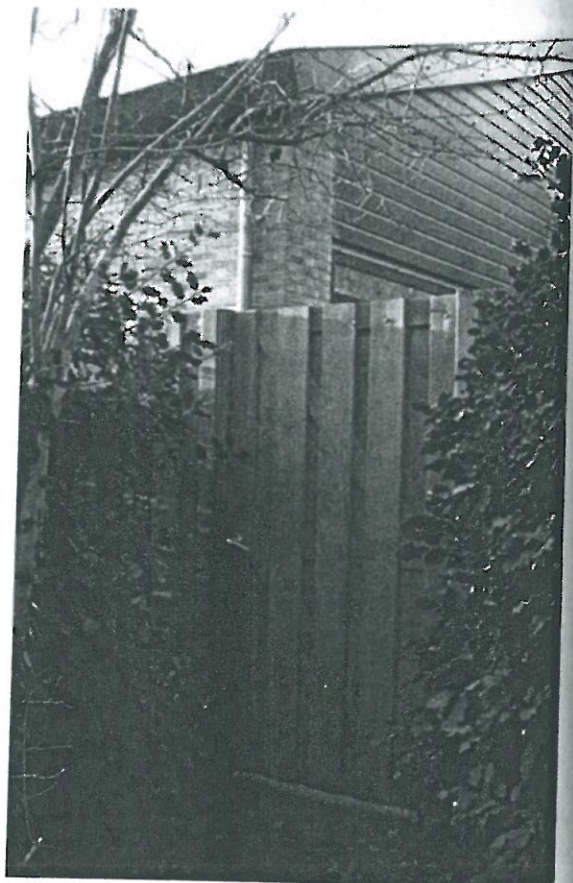
Betreft: verzoek om een onderzoek in te stellen.

Hierbij bericht ik namens de vaste commissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke ordening en Milieubeheer, de goede ontvangst van uw bovenvermelde brief. Een afschrift hiervan werd ter hand gesteld aan de leden van de commissie.

In de vergadering van de commissie op 28 augustus 1996, is besloten uw brief voor kennisgeving aan te nemen; dit houdt in dat de commissie als zodanig meent geen actie te moeten ondernemen en het aan haar individuele leden overlaat te handelen zoals het hen goed dunkt. De leden van de commissie adviseren u om contact op te nemen met de Nationale Ombudsman.

In de hoop u hiermee voldoende te hebben ingelicht teken ik met vriendelijke groet, de griffier van de commissie mr. drs. J. M. de Vries.'

U ziet het, weer een prachtig staaltje van het briljant 'functioneren' van onze Tweede Kamer. Gewoon met 25 (!) dames en heren even vergaderen, want u begrijpt dat kan niet met minder. Het zal een vermoeiende bezigheid zijn geweest dat vergaderen, pauzeren en koffie drinken en weer verder vergaderen tot diep in de nacht om vervolgens te besluiten om helemaal niets te doen en een ander op schepen met die moeilijke problematiek. Vervolgens worden ze dan in de 'slurpbakken' mét chauffeur naar huis gebracht en áf, door het tuinhekje van gewolmaniseerd hout en naar bed.

En het barst er van. Foto's: Ine Veen.

Ruimtelijke
brief. Een

n uw brief
nig meent
overlaat te
u om con-

riendelijke

van onze
n, want u
heid zijn
vergade-
ts te doen
s worden
door het

Celfix van de hofleverancier

Iets nieuws?

Helemaal ongevoelig is men natuurlijk niet als het gaat om het gedoe over het inmiddels beruchte geïmpregneerde hout want al die heisa op internet en in de pers van meneer Van Rooij uit Sint Oedenrode is natuurlijk slecht voor het imago van de eens zo rustige houtimpregneerbranche. Dus kwamen ze een tijdje geleden zelf met een antwoord op de proppen en dat een einde zou maken aan al dat gezeur over die 'besmette' Wolmanzouten. En dat bijzondere middel heet: Celfix, onthoudt u de naam?

U moet toch toegeven, dit klinkt natuurlijk al een stuk vriendelijker dan dat besmette woord Wolmanzouten.

Dus probleem opgelost?

En Ad van Rooij?

Kan hij dan eindelijk naar huis z'n prachtige paarden verzorgen, of zich met zijn camping gasten bemoeien?

Nou... nee! Zo eenvoudig verloopt het nu ook weer niet want men gaat gewoon met een omweg verder via zoiets als 'Celfix'...

Celfix is een vinding van de firma van Swaay, jawel één van de 345 'hofleveranciers' die ons land rijk is. Deze firma van Swaay is een gerespecteerd hout-

Uiterst verzorgde en gelukkige paarden van Ad van Rooij. Foto: Ine Veen.

De paarden van Ad schijnen klok te kunnen kijken. Foto: Ine Veen.

Logeren en gelijk les nemen in een schone buitenlucht...? Coll: Ad van Rooij.

impregneerbedrijf dat op zijn website met gepaste trots vermeldt hofleverancier te zijn. Kijk dat vind ik nu zo leuk, hofleverancier, toe maar! Ik moet onbewust denken aan de fraaie schilden met het wapen van ons koningshuis en de vermelding hofleverancier die je op vele zaken in de oude Haagse binnenstad aantreft. Wie denkt dat het koningshuis in het verleden hun belangrijkste klant was heeft het echter mis, zo vertelde mij een journalist van de Haagse Courant

ooit. In een ver verleden bleek de oude Hendrik, ega van koningin Wilhelmina, wel eens aangeschoten zo'n zaak te zijn binnen gewaggeld en daar had hij dan wat flessen wijn en gebak uit de schappen gehaald. Van betalen had deze 'koninklijke' meneer nog nooit gehoord. Het was toch immers een voorrecht als men wat mocht wegschenken aan de echtgenoot van de majesteit? En dat verschijnsel blijkt van alle tijden want ook over prinses Christina en haar man Jorge Guillermo kennen we soort gelijke verhalen uit de Telegraaf. De rekeningen stonden nog open bij de kruidenier en men ging er van uit dat vanwege de status van de klanten, zijnde de familie van de majesteit, men het niet over betaling zou hebben. Noblesse oblige, niet waar? De winkelier dacht er echter anders over en belde de krant!

Het merendeel van deze 'leveranciers' hebben wel eens een paar flessen drank 'gratis' moeten afstaan, of een kilo doos bonbons en mochten zich sindsdien hofleverancier noemen. Maar in onze tijd werd het meer een predikaat voor oude firma's die wat hadden betekend voor de samenleving of de regio zoals Heineken Bier.

Oef... nu bedenk ik ineens: zou er soms iemand bier hebben gedronken bij het koningshuis? Want waarom heeft de firma Heineken zo'n indrukwekkend schild? Wie de moeite neemt eens op die lijst te kijken van die 345 hofleveranciers, komt wel verdacht veel bedrijven tegen die in alcoholische versnaperingen doen zoals Lucas Bols, Hooghoudt jenever, De Bruijn wijnkopers, wijnhandel Dick Beeres, Schermer wijnkopers om er even enkele te noemen die mij spontaan invallen. En ook de bakkers en slaggers zijn ruim vertegenwoordigd want je moet tenslotte bij zo'n slokje ook wat eten.

Maar Van Swaay hofleverancier?

Wat zouden ze geleverd hebben? Vroeger waren dit soort bedrijven voortgekomen uit klompenmakerijen. Misschien leverden ze klompen aan de Koninklijke familie? Tja, je fantasie slaat er van op hol. Helaas is hier de realiteit wat minder romantisch want... opa van Swaay was toevallig ooit minister! Burgemeester Scholten van Schijndel heeft aan mr. Frank Houben (daar is hij weer...), de commissaris van de Koningin in Noord-Brabant verzocht, om het predikaat hofleverancier toe te laten kennen en dat uiteraard in naam van de majesteit werd verleend. De gedachten erachter was dat men met zo'n predikaat nóg meer geïmpregneerd tuinhout kon verkopen. Maar laten we niet vergeten dat van Swaay de trotse ontdekker is van het houtimpregneermiddel Celfix.

Bedrog

Eerst dan het grote nieuws: Celfix bevat geen arseen!

Daar worden we stil van. Maar wat zit er dan wel in Celfix?... koperoxide

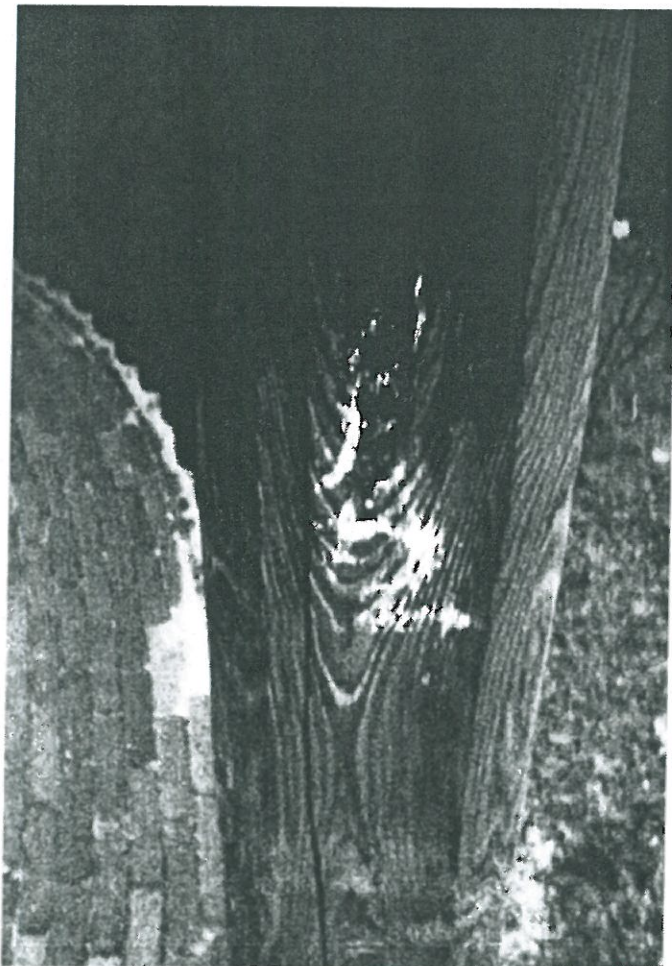
en chroomtrioxide! U ziet geen arseen en het valt best mee dat 'beetje' chroomtrioxide wat er in zit, iets van zo'n vooruit we zeggen het vlug... 591 gram per liter.

Dat is dus meer dan een pond!

In het toelatingsbesluit staat dat er tenminste 8 kilo (!) Celfix per kubieke meter in het hout moet achterblijven en voor grenen hout kan dat oplopen tot... ja wel 25 kilogram per kubieke meter! De conclusie is dus eenvoudig: met Celfix van onze hofleverancier van Swaay, worden we voor de gek gehouden en het is even schadelijk als Wolmanzouten co. Ik zou zeggen reclame afdeling van de firma van Swaaij 'googled' u zelf even met het woord chroomtrioxide...

Wat in dit verband heel belangrijk is om te weten, is dat al deze giftige impregneerstoffen in water oplosbaar zijn en onder hogedruk in het hout worden geperst met gloeiend hete stoom. En als dat gif in water opgelost is, is het wel duidelijk wat er gebeurt als zo'n geïmpregneerd houten schuurtje of schutting te maken krijgt met een fikse regenbui en die hebben we nogal eens in het drassige Nederland.

Maar als we de website van de firma van Swaay moeten geloven is Celfix veilig voor mens en natuur en volkomen ongevaarlijk.

Iets anders dan?

Zullen we dan maar eens kijken naar wat andere veredelingsproducten zoals: Creosoot?

Goddank, er zit geen arseen in en ook geen chroom VI!

Dat is mooi meegenomen. Maar laten we er geen doekjes om winden, dit spul kent u vast wel want het is een soort bruinzwarte substantie die lijkt op dat spul waarmee men vroeger houten spoorbielzen insmeerde en wat Carbolineum werd ge-

Het zichtbaar geworden gif, dat er bij nat hout uit loopt; voor de houtworm en boktor is er geen doorkomen meer aan want op korte afstand leggen ze al het loodje! Coll. Ine Veen.

Gif zicht

noemd (

laat waa

In d

zou dan

Zo'n

zit vol ka

baarheid

stoffen,

sche stof

het min

mag dat

gens Bo

als bouw

snipper

leuke be

tjes kon

niet van

Heeft e

blijft b

Cre

delijk te

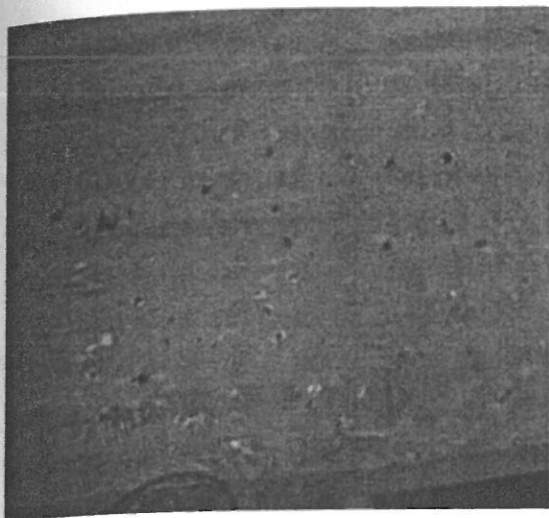
Ho

(VOS g

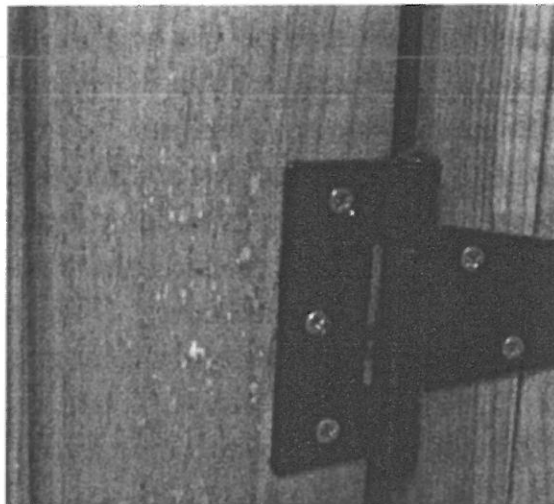
noemd)

lijke be

ven anc

Gifzichtbaar op het hout.

Het lekt eruit.

noemd (carbo = steen en oleum = olie). Het is een stroperig steenkool destil-
laat waarin we ook, PAK's benzeen, fenol en naftaleen tegenkomen.

In dat Creosoot en Carbolineum zit dus geen arseen of chroom VI en je
zou dan denken, dat is dus een goed product, maar schijn bedriegt.

Zo'n behandelde houten spoorbiels is schadelijk voor het milieu want hij
zit vol kankerverwekkende stoffen. Het probleem is dat een biels voor de houd-
baarheid eerst moest worden geïmpregneerd met een mengsel van koolwater-
stoffen, teerzuren en teerbasen. Hierdoor raakt de biels vol vluchtige organi-
sche stoffen en polycyclische aromatische koolwaterstoffen. Stoffen die volgens
het ministerie van Milieu zeer schadelijk zijn voor de gezondheid. Maar nu
mag dat niet meer en veel afgedankte dwarsliggers uit Nederland worden vol-
gens Boon als 'giftig afval' massaal naar het buitenland geëxporteerd, waar ze
als bouw materiaal (!) dankbaar worden geaccepteerd of gewoon worden ver-
snipperd. Ook werd het in Nederlandse tuinen verwerkt voor het maken van
leuke borderafscheidingen waarin u dan weer uw bramen- en aardbeienplan-
tjes kon neerzetten waarbij het nu wel duidelijk is dat u daar de vruchten beter
niet van had kunnen eten.

Heeft deze oude actrice haar huiswerk wel goed gedaan want het blijft bar en boos

Creosoot is gebaseerd op teer en onderhand weet iedereen wel hoe scha-
delijk teer is.

Hoewel er geen arseen inzit, bevat het wel vluchtige organische stoffen
(VOS genoemd) en Polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's ge-
noemd). Eén van die PAK's heet Benzo(a)pyreen, kortweg B(a)P. Al deze moei-
lijke benamingen mag u meteen weer vergeten. Helaas moet ik ze wel opschrij-
ven anders meent een wetenschappelijk onderlegde journalist dat deze oud-

actrice haar huiswerk niet goed heeft gedaan en een boek is toch een serieuze zaak. Maar wat betreft die B(a)P's. Dat is een gemeen goedje en... het is nogal kankerverwekkend. Van 'broertje' Carbolineum kun je trouwens blaas- en huidkanker krijgen. Conclusie: Carbolineum en Creosoot zijn eigenlijk onbruikbaar in het milieu en worden nog steeds gebruikt voor palen die in het water staan of in weilanden. De spoorbielzen zijn inmiddels grotendeels vervangen door betonnen spoorbielzen. (Hier moet ik even lachen... lees maar verder!). De oude met teersubstantie geïmpregneerde spoorbielzen werden dus creatief in de Nederlandse tuinen verwerkt voor bloemperken of erfafscheidingen en wat er voor spul in dat beton zit dat de bielzen verving laat zich raden, en daar kom ik elders nog op terug.

Het ministerie heeft natuurlijk het beste met ons voor en dus kwamen er vervangers voor die spullen als Creosoot en andere teerhoudende impregneermiddelen. En het moest natuurlijk op waterbasis zijn want dat is goed voor het milieu nietwaar? Van Permethrin in hout en verf (uiteeraard ook op waterbasis), is al jaren bekend dat het erg ongezond, of te wel kankerverwekkend is, maar men gebruikt nog steeds Permethrin om hout te beschermen ter voorkoming van het boktorretje en andere hout aantastende organismen zoals b.v. schimmels. Door het verplicht stellen van het produceren van verven op waterbasis, wordt er steeds meer chemicaliën door de verf gemengd; dit dus om het hout te vrijwaren tegen aantasting.

In andere tijden

Hoe deed men dat vroeger dan? Welnu, toen nam men de tijd om hout enkele maanden in water te laten drijven, zodat de houtsuikers kans kregen uit het hout te verdwijnen, waardoor de boktor en houtworm geen interesse meer toonden. Juist op die houtsuikers komen de insecten af. Nu gebruikt men chemisch behandeld hout, dus even met de spuit erover of even laten impregneren en geen beestje dat het hout nog kan aantasten. Dat deze behandeling de levensduur van de mens, die het hout in de woning/kantoor/gebouwen gebruikt, ja zelfs tot in kippenhokjes toe, ernstig verkort, is kennelijk niet belangrijk. In vroegere eeuwen was men trouwens wat slimmer want dat in het water uitgewerkte hout trok ook nauwelijks meer krom. Je ziet in musea heel veel oude houten meubels en ook geschilderde panelen die niet zijn krom getrokken. Wie tegenwoordig een houten schilderijlijst in zijn kamer ophangt ontdekt dat het ding na een half jaar gaat krom trekken. Toen de firma Heydenrijk uit Amsterdam, befaamd om zijn handgemaakte houten lijsten, eens werd geattendeerd op het kromtrekken van zo'n lijst, merkte hij op: 'tja mevrouw, hout hè, dat is een natuur product en dat kan krom trekken'. Geld maken, dát is belangrijk vindt men tegenwoordig. Steeds meer mensen die hout, laminaat of

verf in
pen va
voor al
tijk ve
met ho
soorte
gebrui
verdwe
waar a
goed te
chemie
genoer
cative
kig wat
lijk, de
verf die
Dit ble
de Vos
den. H
nog ste
er vaki
schuure
den en
uitstekt
aldus C

Daar is
volgenc
de Ned
en de d
van che
petroch
Hoogo
landen,
(45%).
deze co
is trou

verf in hun interieur gebruiken, dienen niet raar op te kijken dat ze in de dampen van uitwasemende Permethrin of andere giften zitten. Het geldt zeker niet voor alle laminaat, hout en verfsoorten, maar er komen nu eenmaal in de praktijk veel klachten voor die terug te voeren zijn op deze problemen. Let dus op met houtveredelingsmiddelen in huis en zelfs met beits en verf, want er zijn soorten waarin óók cyanide naast permethrin aanwezig is. In het verleden gebruikte de huisschilder verf die op lijnoliebasis was vervaardigd, maar dat verdween in de jaren vijftig van de vorige eeuw door de invloeden uit Amerika waar alles vlotter en sneller moest. Verf op lijnoliebasis had dagen nodig om goed te drogen en zelfs weken om in zijn geheel goed te zijn doorgedroogd. De chemie greep in en in verf werden stoffen verwerkt die siccatieven worden genoemd en die de verf sneller doen drogen. Soms in enige uren tijd. Die siccatieven zijn vaak op basis van Cobalt. De huidige generatie huisverf is gelukkig wat minder giftig en grotendeels op waterbasis en acryl maar eerlijk is eerlijk, de duurzaamheid is niet te vergelijken met die van op lijnolie vervaardigde verf die vele tientallen jaren langer meegaat en soms wel eens bijna een eeuw! Dit bleek mij uit gesprekken met medewerker Gerard Vandersloot van de firma de Vos uit Den Haag die veel verf levert voor restauratie- en renovatiedoeleinden. Hij wees mij er op dat er panden in Den Haag zijn waar op de gevels nog steeds de verf zit die men er in 1895 heeft opgesmeerd. 'Maar toen waren er vaklui aan het werk die de boel schuurden, in de grondverf zetten, weer schuurden en later dik in de lak zetten. Lak die weken nodig had om uit te harden en vervolgens knoerthard werd. Het hout dat men toen gebruikte was van uitstekende kwaliteit en er was nauwelijks sprake van het 'werken' van hout', aldus Gerard Vandersloot.

De Staat geeft zichzelf illegale vergunningen

Daar is ing. Van Rooij pas recentelijk achter gekomen en hij vertelde mij het volgende: 'Kijk Ine, de Overheid is in 1986 een joint venture aangegaan met de Nederlandse petrochemische industrie. 'AVR Chemie BV', heet dat bedrijf, en de doelstelling luidt: 'het op verantwoorde wijze verwerken en verwijderen van chemische afvalstoffen'. De deelnemers in deze Joint Venture zijn: zeven petrochemische bedrijven: AKZO, DSM, Dupont de Nemours, Hoechst, Hoogovens, Shell, Unilever en Dow Chemical alsmede: de Staat der Nederlanden, in casu het ministerie van VROM (10%), en de gemeente Rotterdam (45%). De Overheid heeft, kortom, een meerderheidsbelang. Architect van deze constructie was indertijd de minister voor milieu Pieter Winsemius. Hij is trouwens tegenwoordig als environmental advisor in dienst bij Dow

Chemical. 'Beloning voor verleende diensten wellicht, of toeval?', vraagt Van Rooij zich af.

'Dus net zoiets als o.a. het Shell-commissariaat van Wim Kok?' merkte ik op. Ad van Rooij knikte heftig van ja. 'Vast staat dat de petrochemische industrie zich jaarlijks moet ontdoen van vele tonnen giftig afval, waaronder dat hier veel genoemde arseenzuur en chroom VI. En dat afval hoefde na 1986 niet meer in kostbare depots te worden opgeslagen. Het mocht met winst worden doorverkocht aan de houtimpregneerindustrie. Het werd een melkkoe, in plaats van een kostenpost. En 55% van die winst verdween in de zakken van de Staat. De Staat verleende dus eigenlijk illegaal vergunningen aan zichzelf. De Overheid deinsde er voorts niet voor terug om valsheid in geschrifte te plegen: de verspreiding van arseenzuur is namelijk bij bindende Europese wetgeving verboden. Om die verordening te ontduiken veranderde men onder staatssecretaris Simons van WVC indertijd in de toelatingsbeschikking van Super Wolmanzout het woord arseenzuur in het onschuldiger arseenpentoxide. Leuk toch? Maar dankzij het Pikmeer II arrest van de Hoge Raad, dat de Overheid immuniteit verschaft tegen strafvervolging, zal hij hiervoor nooit meer strafrechtelijk voor vervolgd kunnen worden'.

Het is ee
U be
wel eens
was wel

Utrecht-
De
nablusse.
in de Ee
inmidde
donderdag
brand on
sen lag k
verlening
aantal te
actief. M
sen te on

Lozen i
Gifl
de kranc
Dat
mij eens
het buit
dat sche
in Nede
dat die :

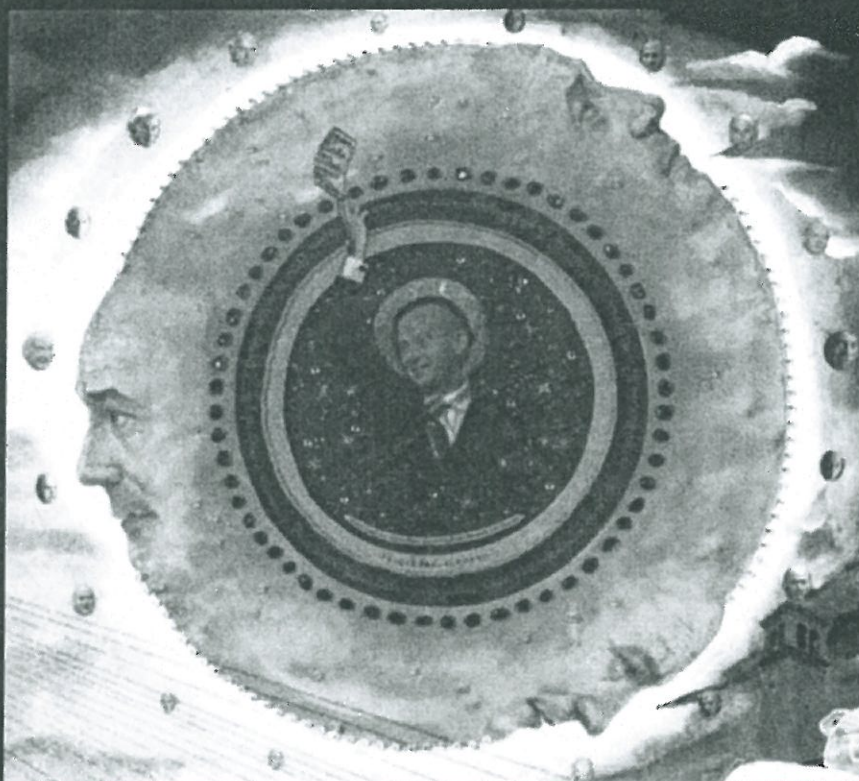
Eerder verscheen bij uitgeverij Aspekt van Ine Veen

DERDE DRUK

MOORD

NAMENS DE 'KROON'?

Het ultieme leven van
PIM FORTUYN

'Verbijsterend... Haar documentatie is heel goed!'

Prof. dr. Bob Smalhout

Ine Veen

ASPEKT

Eerder verscheen bij uitgeverij Aspekt van Adrian
Stahlecker

Adrian Stahlecker

*De Muze
Ine Veen*

Met een voorwoord van Henk van der Meyden

ASPEKT

NEEM NIETS VOOR WAAR AAN IN 'T LEVEN: 'OOK DIT NIET...'?
HOUDT EEN OPEN GEEST EN U ERVÁÁRT DE WAARHEID.

De overbevolking van deze planeet, is schuld aan vele en vaak niet meer op te lossen problemen waar de mensheid, dieren en het milieu onder lijden. 'Nederland is vol!' beweerde Koningin Juliana reeds in de jaren 50! Een uitspraak van een vrouw die in haar tijd de problemen al zag aankomen en die onze samenleving nu zo bitterhard teisteren; maar ook onze aarde is vol! Over de Samenzwerende Wereld Overheden

en hun 'sproeiende' vliegtuigen: de beruchte chemtrails, mag niet ópenlijk worden gesproken. Is men bezig ons op een slimme manier te vernietigen nu de atoombom op een laag pitje is gezet... of juist te redden? Wat onderneemt men tegen de opwarming of/en elders de afkoeling van de aarde en de gevolgen hiervan. Volgens ing. Ad van Rooij bevinden zich gifstoffen in o. a. geïmpregneerd hout, hobbyspullen, steen en de natuur. Maar ook ons voedsel, onze woonomgeving en zelfs de lucht lijken vergiftigd. In dit boek is ook aandacht voor gifstoffen die gebruikt worden in de psychiatrie, in de medische wereld: medicijnen, vaccins en bij moordanslagen die gepleegd 'moeten' worden.

ISBN-13: 9789059117396

ISBN 9059117395

9 789059 117396

Uitgeverij Aspekt
www.uitgeverijaspekt.nl